



ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ



Jaselský kurýř

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihoomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

2/2023 - 48. vydání



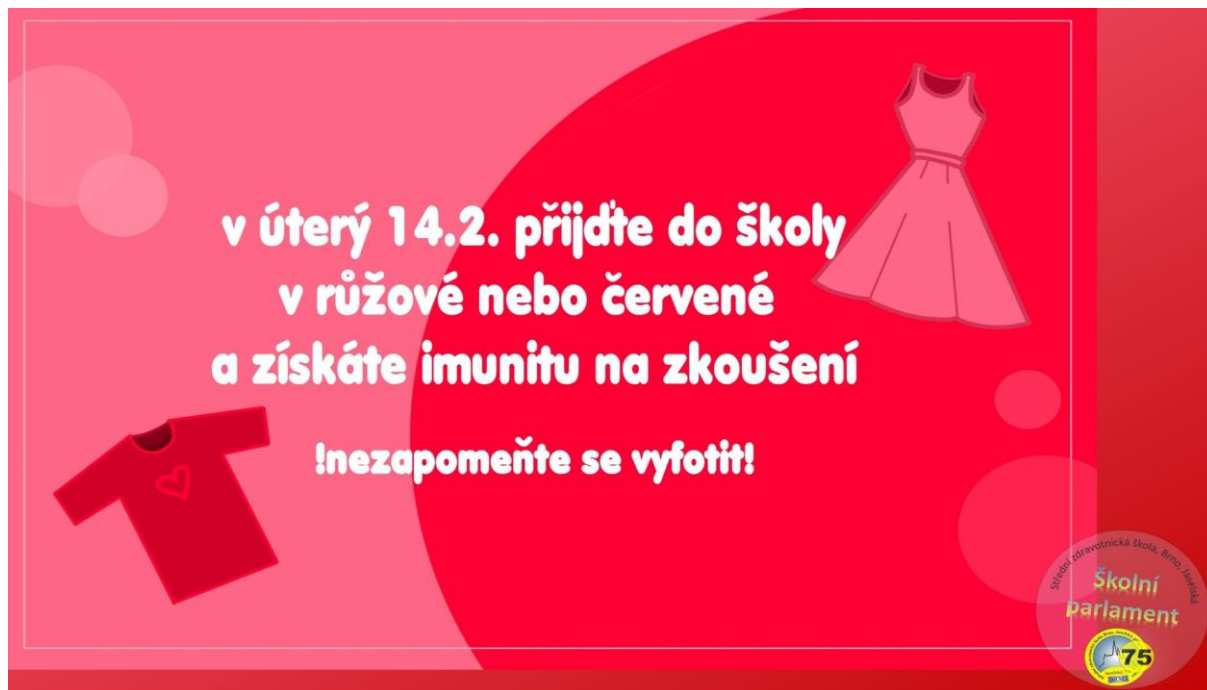
Obsah



Nestíháš? Skenuj!.....	3
Přehled nadcházejících školních akcí na měsíc únor	4
Média o nás – Články ve Svatoanenských listech (4/2022).....	5
Média o nás – Článek v odborném časopise Florence.....	7
Média o nás – Článek v deníku Metro.....	8
Soutěž o nejlepší návrh nového znaku školy.....	9
Na oběd s Honzou – pozvánka do jídelny Grohova	10
Tvůrčí psaní studentů – Zdraví životní styl.....	11
Literární soutěž – Moje setkání s tajemnem.....	13
Úvahy o praxi.....	16
Zajímavý koníček – Thai box.....	17
Já a sport.....	18
Můj nejzajímavější sportovní zážitek.....	20
Sport, který mě zaujal.....	21
Já a výživa.....	22
Tanec a jeho styly.....	23
Recept.....	24
Medailonky sportovců – David Krejčí.....	25
Ostravské okénko.....	28
Poznej svého učitele.....	29
Vyslechni svého učitele... Tentokráte s Helenou Čermákovou.....	30
Tajemný předmět.....	34
Rébus.....	35
Křížovka.....	37
Zpátky do autoškoly.....	39
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc leden.....	40
Kde nás najdete?	66

Nestíháš? Skenuj!





**v úterý 14.2. přijďte do školy
v růžové nebo červené
a získáte imunitu na zkoušení**

!nezapomeňte se vyfotit!

Střední zdravotnická škola, Brno, Jaselská
Školní parlament
75



NESTARŠÍ BRNĚNSKÁ ZDRAVOTNÍ ŠKOLA SLAVÍ 75 LET

ACTUALITY
SPOLEČNOST

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská je školou s dlouhou tradicí. Budovy školy na Jaselské číslo 7 a 9 slouží vzdělávacím účelům již od let 1897 a 1899. Jejich zaměření mělo vždy blízko k oboru zdravotnictví.

Obě budovy nechal postavit Ženský vzdělávací a výrobní spolek Vesna, založený v Brně roku 1872. Jeho iniciály jsou ozdobou stavby dodnes. Budova číslo 7, původně určena pro průmyslovou školu, je postavena v novorenesančním slohu. Mezi spolupracovníky stavitele Antonína Tibicha byl i architekt Dušan Jurkovič. Roku 1899 vznikla vedlejší budova číslo 9 v secesním stylu určená pro dívčí lyceum. Zdobí ji figurální reliéf dívky nesoucí ve ztyčené pravici pochodeň a v levici otevřenou knihu jako symbol vzdělání. Fasádu doplňuje ornamentální vlys mezi patry. Nejvýznamnějším prostorem interiéru školy je bezesporu dvorana ve starší budově. Nástrovní freskou moravských Slovaček a nástěnnými obrazy ji vyzdobil malíř Joža Úprka. Dnes toto místo slouží jako reprezentativní místnost pro slavnostní shromáždění školy.



Později obě budovy odkoupilo město Brno. Jejich poslání vychovávat a vzdělávat ve zdravotnických oborech zůstalo zachováno. Základem dnešní školy byla cvičná Odborná škola pro ženská povolání na ulici Lipová a při ní pokusná škola výživy. V letech 1948–1949 se obě složky spojily a zaměřovaly se postupně na zdravotnický obor.

Škola prošla mnoha změnami, ale nedílnou součástí stále zůstává praxe ve zdravotnických zařízeních. Zachovala si a zachovává vysokou úroveň i díky účasti v mnoha soutěžích a projektech. Za všechny jmenujme např. celostátní soutěž první pomoci či Hartmann School Awards.

Mezi významné projekty patří Implementace KAP JMK II – vybudování Centra odborného vzdělávání, jehož hlavním cílem je zvýšení kvality odborné výuky. Vybudované simulační centrum slouží k nácviku odborných výkonů, a tím usnadňuje žákům vstup do praxe. COV neslouží pouze našim žákům, ale i partnerským školám. Erasmus+ a Do světa jsou projekty,



kteří se snaží, aby žáci získali odborné zkušenosti a jazykové dovednosti v zahraničí, např. z Vídně, Milána nebo Berlína. Z dalších projektů můžeme zmínit DoFE, Světovou školu či Školu podporující zdraví.

Samozřejmě nezapomínáme ani na aktivity, které podporují přírodu. Letos započal projekt *Náš pestrý les*, na kterém naše škola spolupracuje s Mendelovou univerzitou, a který bude trvat 7 let. Každoročně se žáci zapojují do Environmentálního dne, který slouží k podpoře životního prostředí.



SZŠ Brno, Jaselskou prošlo 15 134 absolventek a absolventů, kteří patří k velmi vyhledávaným pracovníkům ve zdravotnictví.

V roce 2023 Jaselská oslaví 75. výročí od založení. S oslavami jsme začali návazností na historii v dárcovství krve ve spolupráci s Fakultní nemocnicí u sv. Anny v Brně.

Vyvrcholení oslav je plánováno na 3. března 2023, kdy bude naše škola otevřena pro absolventy i pedagogy, kteří na ní působili. Návštěvníci mohou nahlédnout do učeben, bude pro ně přichystána přehlídka dobových uniforem od časů Florence Nightingale až po současnost a další zajímavosti. Více na www.szs-jaselska.cz.

Mgr. Věra Winklerová a PhDr. Milena Spurná

BUDOUCÍ SESTŘIČKY DAROVALY HROMADNĚ KREV

Studentky, studenti i pedagožky Střední zdravotnické školy Jaselská darovali v rámci oslav výročí založení školy ve Fakultní nemocnici u sv. Anny v Brně hromadně krev. Cílem akce bylo do odběrového centra Transfuzního oddělení FNUSA přilákat 75 dárců krve, tedy za každý rok fungování instituce jednoho.



Střední zdravotnická škola Jaselská začala vychovávat první sestry v Brně už v roce 1948. Tradičním místem praxe je i Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně. „Chtěli jsme, aby výročí neproběhlo pouze formálně. Připravili jsme proto několik akcí, které souvisí jednak s tím, že jsme zdravotnická škola, a jednak s tím, že chceme, aby oslavy byly prospěšné,“ uvedla ředitelka SZŠ Jaselská PhDr. Zuzana Číková.



„Aby se nám podařilo dosáhnout na vytyčenou metu v podobě 75 dárců krve, oslovili jsme také rodiče žáků, absolventy a zaměstnance,“ uvedla Číková s tím, že řada studentů, kteří by se rádi zapojili, zatím nesplňují kritéria odběru – zejména plnoletost. Škola proto zrealizuje ještě druhý společný odběr na začátku dalšího roku.

Do odběrového centra dorazilo za nejstarší brněnskou zdravotní školu 63 dárců krve. „Je obdivuhodné, v jak hojném počtu se lidé kolem SZŠ Jaselská do akce zapojili, tím spíše, že jde většinou o drobné studentky. Když vidím jejich odvalu a zapálení pro dobrou věc, je jasné, že škola vychovává další generaci výborných zdravotních sestřiček,“ poděkoval všem organizátorům a účastníkům ředitel FNUSA Ing. Vlastimil Vajdák.

TRANSFUZNÍ ODDĚLENÍ DĚKUJE ZA PŘÍZEŇ V ROCE 2022

Milí dárci krve a krevní plazmy, naše odběrové centrum ve Fakultní nemocnici u sv. Anny v Brně má za sebou velký rok. Z Krevní banky jsme „dorostli“ do Transfuzního oddělení a kromě krve jsme začali odebírat a zpracovávat také krevní plazmu. Rozšířili a zmodernizovali jsme prostory našeho pracoviště. A v neposlední řadě jsme značně „přidali na obrátkách“ ve výrobě krevních konzerv.



Na vlastní kůži. Personál TO k letošnímu rekordu přispěl i vlastní krví

Za to patří poděkování Vám, našim dárcům. Bez Vás by nic z toho nebylo. Děkujeme, že se za námi do odběrového centra vracíte a slibujeme, že se i v dalším roce budeme snažit, jak nejlépe umíme, aby pro Vás darování kousku sebe nebylo jen dobrým, ale i příjemným skutkem.

Do odběrových křesel jste v tomto roce usedli téměř 8500krát a dohromady tak darovali skoro 4000 litrů krve. Prožili jsme společně také spoustu speciálních příležitostí, oslavili Valentýna, Velikonoce, Halloween i Vánoce, užili si Krvebrání a Krvefest a už teď se těšíme na to, co vymyslíme na rok další.

Děkujeme za přízeň.

**Za kolektiv Transfuzního oddělení FNUSA
prim. MUDr. Jarmila Celerová**

Minulost, současnost a budoucnost – 75. výročí založení Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, p. o.

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská je školou s dlouhou tradicí.

Budovy školy na Jaselské číslu 7 a 9 slouží vzdělávacím účelům již od let 1897 a 1899.

Jejich zaměření mělo vždy blízko k oboru zdravotnictví.

**Mgr. Věra Winklerová,
PhDr. Milena Spurná,
Odborné učitelky
SZŠ Brno, Jaselská p. o., Brno**

Obě budovy nechal postavit Ženský vzdělávací a výrobní spolek Vesna, založený v Brně roku 1872. Jeho iniciály jsou ozdobou stavby dodnes. Budova číslo 7, původně určená pro průmyslovou školu, je postavena v novorenesančním slohu. Mezi spolupracovníky stavitele Antonína Tibicha byl i architekt Dušan Jurkovič. Roku 1899 vznikla vedlejší budova číslo 9 v secesním stylu určená pro dívčí lyceum. Zdobí ji figurální reliéf dívky nesoucí ve vztyčené pravici pochodně a v levici otevřenou knihu jako symbol vzdělání. Fasádu doplňuje ornamentální výls mezi patry. Nejvýznamnějším prostorem interiéru školy je bezesporu dvorana ve starší budově. Nástropní freskou moravských Slovaček rozhazujících květy a nástěnnými obrazy ji vyzdobil malíř Joža Úprka. Dnes toto místo slouží jako reprezentativní místnost pro slavnostní shromáždění školy.

Později obě budovy odkoupilo město Brno. Jejich poslání vychovávat a vzdělávat ve zdravotnických oborech zůstalo zachováno. Základem dnešní školy byla cvičná Odborná škola pro ženská povolání na ulici Lipová a při ní pokusná škola výživy. V letech 1948–1949 se obě složky spojily a zaměřovaly se postupně na zdravotnický obor.

Škola prošla několika změnami, nedílnou součástí ale stále zůstává praxe ve zdravotnických oborech. Zachovává si vysokou úroveň i díky účasti v mnoha soutěžích a projektech. Za všechny jmenujme například soutěž první pomoci či Hartmann School Awards.

Mezi významné projekty patří Implementace KAP JMK II – vybudování „Centra odborného vzdělávání“, jehož



Vlevo: Ředitelka SZŠ Brno, Jaselská o. p., PhDr. Zuzana Číková a ředitel FNUSA Brno, Ing. Vlastimil Vajdák

Vpravo: Žáci 4. ročníku zdravotního lycea při vyhlášení soutěže HARTMANN SCHOOL AWARDS 2022



Model SUSIE – patientský simulátor ošetrovatelské péče, který lze propojit s PC, připojit k interaktivní tabuli a simulovat fyziologické i patologické hodnoty pacienta

hlavním cílem je zvýšení kvality odborné výuky. Vybudované simulační centrum slouží k nácviku odborných výkonů, a tím usnadňuje žákům vstup do praxe. Centrum odborného vzdělávání neslouží pouze žákům školy, ale i partnerským školám.

Erasmus+ a Do světa! jsou projekty, které se snaží, aby žáci získali zkušenosti ze zahraničí, například z Vídně, Milána nebo Berlína. Z dalších projektů můžeme zmínit DofE, Světová škola či Škola podporující zdraví.

Škola nezapomíná ani na aktivity, které podporují přírodu. V roce 2022 započal projekt „Náš pestrý les“, na němž škola spolupracuje s Mendelovou univerzitou v Brně a který bude trvat 7 let. Každoročně se žáci zapojují do Environmentálního dne, který slouží k podpoře životního prostředí.

V roce 2023 škola oslaví 75. výročí svého založení. S oslavami začala návazností na historii v dárcovství krve ve spolupráci s Fakultní nemocnicí u sv. Anny v Brně. Vyvrcholení oslav je plánováno na 3. března 2023, kdy bude škola otevřena pro absolventy i pedagogy, kteří na ní působili. Návštěvníci mohou nahlédnout do učeben, bude pro ně přichystána přehlídka dobových uniforem od časů Florence Nightingale až po současnost a další zajímavosti.

Střední zdravotnickou školou Brno, Jaselská prošlo 15 134 absolventek a absolventů, kteří patří k velmi vyhledávaným pracovníkům ve zdravotnictví. 📄

Více najdete na: www.szs-jaselska.cz.

Výstava. V čem léčily zdravotní sestřičky

Svět je tuze malý a o náhody v něm není nouze, řekl by pan Lustig z pohádky Lotrando a Zubejda. Na Střední zdravotnické škole v Brně prožívají také takovou malou pohádku. Náhodou, nebo šťastnou rukou osudu se stala součástí pedagogického týmu Dita Desová, učitelka ekonomiky. Její výrazné výtvarné a šicí nadání se projevilo hned záhy, když před dvěma lety na konferenci konané na počest výročí narození Florence Nightingale, zakladatelky ošetrovatelství jako vědy, ušila sesterskou uniformu spadající do období života této osobnosti. Následně se rozhodla, že ušije sesterské uniformy tak, aby byl patrný jejich vývoj v čase.

A tak nyní mohou žáci a přátelé školy zhlédnout v přízemí budovy v Jaselské ulici stálou výstavu pracovních sesterských uniforem od první poloviny 19. století do současnosti. Dosud je bylo možné vidět pouze v elektronických, filmových nebo tištěných médiích. Tato stálá výstava je v současné době ojedinělá v celé České republice.

Jedinečnou příležitostí vidět výstavu na vlastní oči je například den otevřených dveří, který se bude konat 7. února 2023 a na který jsou zváni nejen zájemci o studijní obory této zdravotnické školy. Při té příležitosti se tak zprostředkovaně díky sesterským uniformám můžete přenést do doby nedávné, i když zdravotnickým profesionálům tak blízké. **MET**



Soutěž o nejlepší návrh nového znaku školy

Autoři: Školní parlament



V rámci 75. výročí naší SZŠ Brno, Jaselské byl školní parlament požádán o vyhlášení soutěže o nový znak školy. Děkujeme všem, kteří se zapojili, a zároveň gratulujeme výhercům, jmenovitě Magdaleně Michailidisové (2.A), Kristýně Kolembusové (1.LA) a Františkovi Bízovi (1.D), jejichž návrhy si můžete prohlédnout níže v galerii.

Jak by mohl vypadat znak školy k 75. výročí?



Naši žáci mají jasno!



Magdaléna Michailidisová, 2.A



František Bíza, 1.D



Kristýna Kolembusová, 1.LA

Školní parlament obdržel několik návrhů, ty nejlepší byly odměněny.





Těstoviny s omáčkou



Kachna s bramborem a červeným zelí



Autor: Alexandra Szemanová

Když lidé mluví o zdravém životním stylu, nebo když toto téma náhodou hodíte do vyhledávače, naskytne se vám odpovědi typu: „Zdravý jídelníček.“ „40 důvodů proč se stravovat zdravě.“ „10 snadných cviků pro tělo i duši.“ A možná se vám v tomto shluku všeho naskytne i pohled na spekulaci ohledně tématu, jak zhubnout, aby toho nebylo málo.

Mezi asi ty nejzákladnější články zdravého životního stylu patří sacharidy. Protože hodně lidí (včetně mě) by si radši dala tu příznivě vyhlížející čokoládu nebo zákusek z cukrárny, než banán nebo dokonce jablko. A jsem si jistá, že většina populace o faktu, že ovoce je taky sacharid, a dokonce ten zdravý sacharid, ví, ale ony jsou ty nezdravé sacharidy o tolik lákavější, že ano?

Další částí zdravého životního stylu je například voda. Vzhledem k tomu, že voda tvoří více jak 60 % našeho těla, dávalo by smysl, že ji do toho těla taky musíme dopovat. Ale už bych se nedivila, kdyby moc lidí nevědělo, kolik té vody vlastně mají za 24 hodin vypít. Což je důležitá informace, protože když je v organismu vody málo, může se vám stát mnoho nepříjemností, které byste za správných podmínek ani nemuseli řešit.

Říkali jste si někdy, proč jste pořád tak zvláště unavení, i když na 100 % víte, že jste spali dobře? Příznak nesprávného pitného režimu. Nevrlost a celkové výkyvy nálad? Další příznak nedostatečného pitného režimu. Mimo jiné může nedostatečný přísun vody způsobit i zácpu nebo potíže s ledvinami. A v nejhorším měřítku může dojít k dehydrataci, a to už máte vyděláno na horší problémy.

Zdravý člověk by měl vypít přibližně 30 ml vody na jeden kilogram své váhy. A když si takto správně upravíte přísun vody, získáte více energie, budete se lépe soustředit a možná se vám zlepší i nálada. Protože všechny buňky v našem těle potřebují vodu a bez ní nemohou, tak dobře pracovat. Voda má také příznivý důsledek i na pleť a s dobrým příjmem vody se vám bude i lépe hubnout – tohle je novinka i pro mě, ale očividně dost lidí zaměňuje hlad s žízní.

Také by bylo dobré říct, že teď myslím opravdovou vodu. Protože kdybyste do sebe za den dostali těch 30 ml na kilogram váhy ne vody, ale třeba Coca coly, tak se to samozřejmě nepočítá. To si zaděláte spíš na cukrovku, než na zlepšení soustředěnosti, aby se vám lépe učilo. Cukr je sice přísun energie pro organismus, ale všechno se musí brát s rezervou.

S tímto dalším bodem sice moc nesouhlasím, protože já to sama nikdy nezvládla a upřímně se o to ani snažit nebudu, ale ke správnému životnímu stylu může patřit i snídaně, kde by se měly objevit například vejce, aby tělo mělo bílkoviny pro start dne. Ale řekla bych, že toto bude

výrazně individuální, protože mně se třeba z vajíček na ráno zvedá kufr a mimo vajíček by se ráno mělo jíst něco jako kaše, nebo ovesné vločky, ale to taky každému nechutná.

No a mezi další faktory patří také dostatek spánku, u kterého se každý pořád hádá, kolik těch slavných hodin by se vlastně mělo spát. Dále pohybová aktivita, což je dobré prakticky na všechno, ale také se to nesmí přehánět. Omezení alkoholu, což vám poškozují játra a mimo jiné pak máte depky. Na toto téma tu pak máte i kouření, které může způsobit rakovinu plic nebo srdeční zástavu. A když se vrátíme do příjmů, je lepší si dávat menší porce více rozložené během dne, než se zbytečně najednou přejídat.

Tak a tady to máte. Mnou v kostce shrnutý životní styl. Upřímně myslím, že v tomto tématu je každý kapitán sám za sebe, protože kdybyste vedle sebe posadili kupku lidí a dali jim téma hovoru právě tohle, jednomu z nich dejte do ruky kameru, protože tento rozhovor bude celovečerní komedie.

Já sama na životní styl zase tak moc nedbám, samozřejmě všechny složky znám. Zaprvé by to bylo blbé, kdybych jako student zdravotnické školy nevěděla něco málo o zdravém životním stylu, a zadruhé, jak říkám, na toto téma si každý něco najde. Takže všechny složky беру na vědomí, ale určitý plán k tomu nemám. Jediné z tohoto všeho, co jsem tu popsala, co opravdu dodržuji, je ten pitný režim. Ale to je hlavně právě z důvodu mé věčné ospalosti, problémy s bolestí hlavy a neustále opadající energie.

Je tu jedna věc, o které se však podle mého názoru ne baví na toto téma dostatečně. Protože ty stránky na internetu se vám o tom zmíní, ale že by se to bralo tak vážně, jako kolik přesně byste měli mít přísun sacharidů, to zase ne. Je to duševní stránka zdravého životního stylu. A já vím, že k tomuto tématu se nedá moc poradit – maximálně něco jako odstraňte negativní faktory ze svého života, chodte na sluníčko, udělejte sem tam něco pro sebe, ať máte radost. Jen se mi zdá, že tuto stránku věci hodně lidí ignoruje, i když může mít stejně špatný dopad na vaše celkové zdraví, stejně jako ty známé sacharidy.

Protože nemusíte být hnedka zralí na zavření do domu se mřížemi v oknech a nulovým soukromím. Každý si v životě prochází komplikovanými stádii a někdy se toho zdá tak moc, že už nemůžete dál. A proto bych jen chtěla upozornit, že mít psychologa nebo terapeuta, není něco, co by se mělo brát jako, že se dotyčný zbláznil. Někdy jen potřebujeme všechno dostat ven a kolikrát ani nevíme, co všechno jsme si to v sobě vlastně drželi.

Duševní nepohoda může mít následky i na fyzickém zdraví, a hlavně je to všechno o tolik těžší, když sebou vláčíte několik tun nevyřčené temné hmoty, která vám létá v hlavě. A to je důvod, proč je psychické zdraví stejně důležité, jako fyzické.



Jako malá jsem se bála tmy, tak jak umí mé krásné panenky, které jsem nechala rozházené po pokoji zohyzdit a změnit v hrůzostrašné příšery, jak mění růžový župan na věšáku ve zloděje dětí, který má, na mou duši, nejméně dva metry, jak z černoty pod postelí udělá domov bubáků, a jak ze stínu větvíček za oknem vytvořila zloděje, co se mi dobývá do pokoje. Za pár let jsem z toho vyrostla a teď už jsem statečná holka, co se nebojí svých představ, jež ji honí, když se zhasnou světla. Takhle byste to chtěli slyšet? Byl by to asi hezcí příběh, jenže takhle to není.

Neznám klid tam, kde se zhasne. Ve tmě jsem tonoucí a světlo Měsíce je mé stéblo, kterého se marně chytám, a tak usínám se světly, zatahuji v noci žaluzie, stačí pohled do té černi a jsem v transu. Nebudu lhát, je peklo, žít s takovým kamenem na srdci. Jako malá jsem si myslela, že je to strach, jako větší, že je to fobie, jako starší, že je to paranoia, ale až teď konečně vím, co to je. Radši bych nevěděla. Radši bych, kdyby mě prohlásili za blázna, zavřeli by mě do bílé místnosti, každý den by mi dali pár prášků a já bych si poklidně bláznila a nemusela vysvětlovat, že mluvím pravdu, když říkám, že se proti mně spiklo Tajemno.

Stoupala jsem do schodů a mýjela ty, kteří stejně jako já, šli pozdě, ale kteří na rozdíl ode mě, spěchali. Zima už začala, stmívalo se brzy a svítalo pozdě. Nesnáším zimu, nesnáším to, jak vede tmu za ručičku jako svou roztomilou neteř, na kterou nedá dopustit. Nesnáším vstávat za tmy, běhat od lampy k lampě, zachytávat se odlesků světla na náledí.

Na rohu ulice nedaleko školy někdo stojí, někdo tam musí stát, je tam taková tma. Bojím se ho, připadá mi nebezpečný, proč by jinak stál v tak temném rohu? Ale když ve škole končíme, už tam není, to už je světlo. Taký mám strach z tramvají, on si toho nikdo nevšiml, ale v té tmě mají ruce a ručkují s nimi po těch elektrických provazech a taky... Zatřepu hlavou.

„Nemáš se čeho bát, tady jsi v bezpečí, tady je světlo.“ Uklidňuju se.

V tom, „Bzum. Bzum. Prask.“ vypadla elektřina.

Nebylo vidět na krok. Jen podle zvuků jsme poznala, že se chodby začaly plnit rozjařenými žáky.

„Tak půjdeme domů, paní učitelko.“

„Nikam se nejde, počkejte tady.“

„Je to všude.“

„Jo, v celým městě.“

„Postupně se to rozšiřuje, u nás to nejelo, už když jsem vyrážela do školy.“

Zachytávala jsem úryvky konverzací, ale přes hučení, které se mi odráželo v hlavě, nic nedávalo smysl. Jen tma, hukot, tma, hukot, tma, hukot a křik. Pronikavý křik nějaké dívky. „Co se děje?! Jsi v pořádku?“ Snažil se někdo zjistit, příčinu řevu. „Pavouci! Velcí! Pavouci! Všude!“

„Nekřič. Žádní pavouci, tu nejsou. Jen trochu tma.“

Žádná slova útěchy nepomáhala, pořád ječela, ale už nejen ona.

„Jsem sám! Všichni mě opustili! Všichni mě nenávidí! Umírám sám! Sám!! Sám!“

„Nejsi sám, uklidni se. My jsme tu s tebou, máme tě rádi. Slyšíš!“ Agonické popěvy se množily.

„Nechte mě!“

Sbor strachu.

„Pomoc!“

Opera hrůzy.

„Prosím!“

Melodie děsu.

Musím pryč. Utíkala jsem, nevím kam, nevím jak dlouho, až do chvíle, kdy kolem mě bylo jen ticho, jen ticho a tma.

Točila jsem se na místě. Někdo tam byl. Někteří tam byli.

„Kdo jste?!“

„Kdo jsme? Jsme pavouci a hadi, myši a krysy, jsme klauni a úzké prostory, jsme pád z výšky, jsme smrt a samota, jsme krev a násilí. Kdo jsme? Jsme Tajemno.“ „Tajemno? Co to je?“

„Jsme místo. Jsme Tajemno. Jsme strach. Jsme místo Tajemno. Jsme Tajemno, místo strachu.“

„Místo strachu? Kde se to místo nachází?“

„Jsme všude, jsme nikde, jsme ve tmě, jsme ve strachu.“

„Co tady děláte?“

„Ukájíme hlad a žízeň. Pojíme se křikem a sytíme se husí kůží. Dlouho jsme hladověli, ale naše hostina přišla. Naše královna nás přivedla na tyto žně, mezi všechny ty vyděšené duše.“

„Královna? Chci s ní mluvit!“

„Královna mluví legračně. Královna neví o svém titulu? Královna si myslí, že celou tu dobu bláznila, když byla jediná, která nás viděla? V každé tmě jsme za ní chodili, vždy nás tak mile pohostila a dnes nás přivedla na místo, odkud můžeme začít se zaslouženým obžerstvím, kdy

pohltníme všechny živé, všechny, co se umí bát.“ „Vaše královna si tohle nepřeje!! Co vám může dát, abyste se vzdali?“

„Nechceme se vzdát tolika potravy, ale jestli půjde královna s námi, jestli se stane místem Tajemnem, jestli bude s námi bloudit v tmách a sytit nás svým strachem do konce světů, oželíme ta lahodná sousta děsu. Půjde s námi její výsost?“ „Půjde.“

V ten moment jsem opustila sama sebe a obklopila mě tma, můj největší strach, ale v hlavě mi běžela jen jedna otázka: „Budu teď taky něčí strach?“

„Ještě že už je světlo.“

„Dívejte! Tam někdo leží!“

„Udělejte jí místo!“

„Žije?!“

„Nedýchá!!!“

„Nemá pulz!!!“

„Zavolejte sanitku!“

„Ta už tady nepomůže.“



Na praxích jsme dostali za úkol napsat esej/úvahu o praxích v nemocnicích. Tím že praxe máme už od 2. ročníku, tak si troufám říct, že máme dost zkušeností a znalostí, které nabíráme, jak na odborném výcviku, tak i ve svém volném čase jako příležitostní brigádu v nemocnicích. Na odborném výcviku se mi líbí, že nás učí dělat svoji práci „podle učebnice“, tak jak by to mělo správně být a vypadat. Chápu, že personálu oddělení, zejména sestrám, to mnohdy případně komické až hloupé, ale podle předpisů a předepsaných postupů to tak musíme dělat, abychom se naučili odborně vykonávané práci.

Na oddělení, na které docházíme, se mi líbí, že je udržováno v čistotě a pořádku, jsou dostatečně vybavena a přizpůsobena k vyučování nás, jakožto žáků, kteří nabírají zkušenosti k vykonávání této práce. Je hezké mít tu možnost zavítat na různá oddělení, ambulance, a když je příležitost, tak i třeba na operační sály, což je pro mnoho z nás, kteří ještě nejsou plně nerozhodnutí, velmi užitečné k výběru zaměření do budoucí profese.

Co mě občas zaráží, je chování některých sester. Ony by měly být ty, které nás budou do této práce motivovat a budou nám předávat znalosti a zkušenosti, které ony nabrali za své působení v nemocničním prostředí. Zrovna já osobně jsem se setkala s tím, že mi staniční sestra při předávání služby zeptala, jestli opravdu chci dělat tuhle práci a jestli neuvažuji o změně oboru, když jsem se neusmívala a nebyla k ní empatická. To mě hodně zasáhlo a mrzelo. Zkazilo mi pohled na přístup některých osob z personálu, vůči klientům i nám studentům. Chápu, že toto povolání není jednoduché, jak psychicky, tak i fyzicky a je potřeba se tomu delší dobu věnovat, nastřídat zkušenosti atd., ale je zapotřebí pak zkušenosti předávat s radostí dál. Určitě bych chtěla v oboru zdravotní sestry pokračovat a nadále se vzdělávat a zdokonalovat. Tento obor mě velmi baví a láká objevovat nové věci např.: metody léčby, práce na specializovaných odděleních, operační zákroky, atd.



Autor: Veronika Hajdůšková (absolventka školy)

Můj nejoblíbenější sport, který jsem sama dělala, je thai box. Dělala jsem ho mezi roky 2016–2018. Chodila jsem do klubu MUAY THAI Dornych. Jsou tam velice dobří trenéři, kteří mají velké úspěchy právě v tomto sportu. Také se jim podařilo vytrénovat skvělé bojovníky.

Vždy před naším tréninkem měli trénink oni a bylo to hrozně inspirující vidět, kam až se člověk dokáže posunout a kam je to osobně i v sociálním životě posouvá. Setkala jsem se se zajímavými lidmi. Hodně lidí má předsudky, že fighteři jsou jenom agresivní, egocentristé a celkově se k ostatním chovají povýšeně. Samozřejmě jsou výjimky, někteří se tak opravdu chovají. Ve většině případech jsou hodní a sami vám nabídnou pomoc, při tréninku, nebo při jakýkoliv jiných činnostech. Podle mě, když děláte tenhle sport a vážně vás pohltí, vždy se o něj budete zajímat, i když skončíte. Mě hrozně mrzí, že jsem musela skončit kvůli zdravotnímu stavu. Každý den přemýšlím, že bych se tam vrátila, ale nikdy to nebude tak dobré jako na začátku.

V tomhle sportu potřebujete hlavně dobrou pozornost, sílu, musíte umět i prvky aerobiku, což by moc lidí neřeklo. Trénink působí i jako dobré kardio, takže hodně rychle ztratíte přebytečný tuk a naberete i nějakou svalovou hmotu. Náš trénink trval vždy hodinu a půl, měli jsme jednoho trenéra, který nás měl pod dohledem, a bylo nás okolo 30. Začali jsme rozcvičkou na celé tělo. Stínovaný box, abychom si připomněli údery, kopy i úhyby. Rozcvička byla vždy 3 minuty cvičení, půl minuty odpočinek, kdy jsme se mohli napít, nebo protáhnout podle sebe a vždy to mělo čtyři opakování. Zahrnovalo to protažení, silový trénink, posilování se svojí vlastní vahou. Potom jsme šli do dvojic, kde jsme zkoušeli údery a kopy. Tohle mohlo trvat tak 40 minut. Po procvičování techniky, jsme šli do sparingu, kde jsme se střídali každé dvě minuty. Na konci celého tréninku se buď protahujeme, nebo běžíme kolečka. Začátky byly těžké, ale rychle jsem si na to zvykla.

Jediné mínus, co se vždy všem nelíbí, jsou modřiny a naraženiny. Bývá to tam na denním pořádku, bez toho se z tréninku nevrátíte. Výhoda tohoto klubu je to, že si můžete koupit permanentku a můžete chodit posilovat do místní posilovny. Myslím, že tenhle sport vám pomůže se vybit z věcí, které vás trápí a je to dobré na psychickou očistu. Není to ani finančně náročné, rukavice a chrániče vám půjčí, a jediné, co je potřeba jsou chrániče zubů, které nemají vždy všichni a bandáže rukou. Vstupné jako takové je taky levné a jsou to nejlépe utracené peníze, do něčeho, co vás baví a pomůže vám to.



Já jsem si jako téma na seminární práci vybrala můj dlouhodobě oblíbený sport – a to tanec.

Jako mladší jsem vyzkoušela více sportů, ale street dance (moderní tanec), mi byl vždy nejbližší. Celé to začalo zhruba v šesti letech. U nás v městečku se založil nový a v té době i jediný taneční kroužek a máma mě tam hned musela přihlásit. Začínali jsme ve strašně malém počtu, bývalo nás snad jen osm a já si hned každého ze skupiny strašně oblíbila. I má trenérka byla úžasná, těšila jsem se na každou hodinu s ní. Po nějaké době jsme začali jezdit i na taneční soutěže. Jako by to bylo včera, co jsem se na první soutěži v růžové vestičce rozbrečela mamce na rameni kvůli tomu, že jsme byli na čtvrtém místě ze čtyř... Začínal nás být čím dál větší počet, a i úspěchů bývalo více a více. Myslím si, že každého z nás to neskutečně naplňovalo. I přes to, že každý z nás nenáviděl to pětihodinové čekání na vyhlášení výsledků, nebo i přes všechny ty neúspěchy, jsme spolu byli všichni hrozně šťastní a každý z nás to dělal naplno, a jak nejlíp mohl.

Zhruba po dvou letech se začínaly pořádat příměstské dětské taneční tábory, později jsme odjížděli i na týden pryč. Tyto tábory bývaly vždy moje nejoblíbenější. Hodiny tance jsme mívaly snad pět hodin denně, a právě tyto tábory nás všechny spojovaly. Teď zpětně můžu říci, že jsme všichni byli jedna velká rodina... Čím starší jsme byli, tím více nás bylo – a i úspěchů bylo víc a víc. Mnohokrát jsme se dostali na mistrovství České republiky a snad třikrát ho i v naší kategorii vyhráli. O tento kroužek začínal být velký zájem, takže se z nás postupem času stala skupina o třiceti členech. Trenérka dokonce musela udělat i další hodiny – a to pro mladší. Trénovala snad 5× týdně. Jezdívání jsme tancovali na všelijaké městské akce, plesy, bály...

Všechno se to začínalo kazit ve chvíli, kdy naše trenérka otěhotněla, začal se přestavovat sál, ve kterém jsme měli tréninky a taky přišel Covid. Covid asi nejvíce ovlivnil celou naši skupinu, nebývaly tréninky, ani soutěže. Většina z nás ztratila fyzickou a už na to tančování ani nebyla chuť, trenérka k celému trénování úplně změnila přístup. A já si v tu chvíli řekla, že asi bude lepší to ukončit. Celkově jsem tancovala osm let. Bylo to moc krásných osm let a myslím na to jen v dobrém. Často přemýšlím, zda jsem se tanci neměla věnovat dál, ale vím, že jsem tam nebyla šťastná a ke konci jsem chodila na tréninky jen z donucení.

V tuto chvíli chodí tančovat pouze mladší a v naší původní skupině zbylo snad jen pět holek. S každou z nich jsem v kontaktu a přeji jim jen samé úspěchy. Nyní se žádnému sportu nevěnuji, ale i přesto mám pohybu dost. Denně ujdou v průměru 13 000 kroků. Sportuji ráda, nějakým způsobem mě to snad i naplňuje.





Můj nejzajímavější sportovní zážitek se mi stal asi v osmi letech. Tehdy jsem byla členkou Sboru dobrovolných hasičů Bukovina.

Členkou jsem stala před zhruba tři čtvrtě rokem a měla jsem jet na své první venkovní závody. Nebyly to celkově mé první závody, jelikož mé první závody byly halové. Při halových závodech se neběhají štafety, ale spíše se vážou uzly, poznávají značky atd. Na venkovních závodech se běhají štafety. Byla jsem velmi nervózní, a i přes uklidňování mé sestry, která byla ve sboru se mnou, že se nic nestane, když to napoprvé zkusím, jsem se bála, že všechny zklamou. A pak to začalo. Můj tým zavolali ke startu. Přišli jsme tam a mě se třásla kolena. Měli jsme běžet vodní útok. Proč mi ze začátku nemohli dát třeba jednoduchou štafetu dvojic? Ne, rovnou půjdeme na útok. Běhala jsem na postu rozdělovače. Ten krám byl zatraceně těžkej, ale i tak jsem se toho postu odmítala zříct. Já to zvládnu. Odpískali nám start. Běžela jsem, jak nejrychleji jsem mohla, přesto se mi zdálo, že jsem nejpomalejší z týmu. Spojování hadic bylo bez problému, vyběhla jsem ve stejný čas, jako oba dva proudy. Běžela jsem, dokud mě nezastavila délka mých hadic, a pak jsem si klekla na rozdělovač, aby nevyletel. Bohužel jak mě v běhu zarazily až hadice, tak jsem zastavila škrubnutím a slabým žuchnutím na zem. Při tom žuchnutí jsem si otevřela prostření, do té doby zavřený otvor, na rozdělovači. Já si toho však nevšimla, byla jsem ráda, že jsem včas doběhla tam, kam jsem měla. Přitekla voda, a jak jsem na tom rozvaděči klečela, a byla jsem pro větší stabilitu předkloněná, tak mě ten proud z otevřeného otvoru rozdělovače trefil do obličeje, přesněji do tváře. Byla to šíleně silná rána. Člověk by okamžitě uhnul, a to jsem taky udělala. Hned na to jsem si pomyslela, že ten otvor musím zavřít. Rychle jsem to zavřela, a pak si prostě lehla na zem. Bolelo to jak ďas. Doběhla za mnou sestra s trenérem v závěsu, jestli jsem v pořádku. Byla jsem, nakonec to nebylo tak hrozné, jak se mi v tu chvíli zdálo.

Nakonec jsme se umístili třetí, a tak jsme domů dovezli bronzové medaile. Měla jsem radost. Můj tým se umístil na bedně, má tvář byla jen slabě otlučená a všichni jsme byli po cestě domů ze závodů veselí. V mé rodině jsme tři, co běhali za SDH a všichni tři v útoku na postu rozdělovače. Já, má sestra a můj otec a já jsem velmi ráda, že můj úraz byl oproti těm dvou nejmenší. Sestra měla obražený malíček na ruce a otec měl zlomenou klíční kost.



Autoři: Simona Dočekalová (absolventka školy)

Co je pro mě sport? Pro mě, to byly do nedávna mažoretky. Už od tří let sem chodila do mažoretek, kde jsme nacvičovaly choreografii na soutěže, dělaly gymnastiku a balet. Bylo to super odreagování, ale protože jsem byla na střední, tak jsem to musela ukončit ve 2. ročníku, protože jsem to nestíhala skloubit se školou a byla jsem na intru. Byly to nejlepší roky mého života. Vyhrály jsme s holkami několik soutěží, a i v sólo formaci jsem se 2x umístila na 2. místě na Mistrovství světa v mažoretkovém sportu. Obhájily jsme si společně i titul mistryně České republiky i světa. Všechny jsme tam byly kamarádky a nikdy mezi sebou neměly spory.

Od mých 17 let do mažoretek nechodím, a v tom případě už nemám ani žádný pohyb. Od té doby, co jsem přestala cvičit a protahovat se, tak se mi dokonce i vyskytly problémy se zády. Nebo to možná bylo, když jsem v tělocviku spadla ze stojky na nástroj, kdo ví?

Jakože, já jsem na všechny ostatní sporty, strašný anti talent. Když už si teda jednou za čas zacvičím, tak je to posilování nebo protahování. Ráda bych se k tomu vrátila, nebo se nějak motivovala k pravidelnému cvičení, ale nejde to. Nebo jakože, šlo by to, kdyby se mi chtělo. Vždy mi vydrží pravidelné cvičení tak týden, a pak už mě to zase přestane bavit, a strašně se za to nemám ráda. Potřebovala bych asi někoho, kdo by do toho šel se mnou. Když jsem chodila do mažoretek, tak jsem to pravidelné cvičení měla.

Jak probíhá trénink?

Ve čtvrtek jsme měli tzv. „pohybovku“, kde jsme posilovali, měli jsme gymnastiku, roztahovali jsme se, a jednou za dva týdny jsme měli balet. Tam jsem se naučila třeba provaz, most nebo přemety. Bylo to ze začátku hodně bolestivé, ale překonala jsem to, a byla jsem na tom snad nejlíp ze všech holek v mém týmu. V pátek jsme měli skupinové choreografie. Byli jsme rozdělené do tří skupin: kadetky (6–12 let), juniorky (12–15 let) a seniorky (15–23 let). Já jediná jsem ale v seniorkách byla už od 12 nebo 13 let, protože potřebovaly náhradu za jednu holku, která jim odpadla. Takže jednu sezónu jsem soutěžila ve všech třech skupinách. Soboty bývaly hlavně pro soloformace a seniorky. Každý rok už od kadetek jsem měla i sóla. Poslední tři roky v mažoretkách jsem měla sóla se dvěma hůlkami, u kterých jsem skončila dva roky po sobě na 2. místě na mistrovství světa. Do dnes mám schované všechny medaile, diplomy a poháry ze všech soutěží. Beru to asi jako největší úspěchy v mém životě.



V této seminární práci budu psát o mém názoru na stravování celkově ve všech oblastech.

Já osobně jsem zastáncem kvalitní různorodé stravy. V dnešní době mi přijde, že lidé jsou zastánci různých postojů ve stravě. Hodně se rozmohl trend s veganstvím. Mě tedy veganství nic neříká, protože tělo ochuzujeme o potřebné živiny. Jsou různé alternativy v podobě doplňků, ale většina je chemicky vyrobená. O trendu s vegetariánstvím už mám lepší mínění, ale stejně si myslím, že konzumace masa je důležitá a přirozená v menším množství.

Pak máme opačnou stranu lidí, co konzumují maso neustále a mají ho na talíři každý den, a i když si myslím, že tohle taky není úplně správné stravování, musím se bohužel přiklonit, že patřím do téhle skupiny populace. V naší rodině máme k masu snadný přístup, protože moji strýčkové chovají dobytek, a k tomu všemu dělají myslivost, takže na dobrém domácím mase hodně ušetříme a můžeme si ho dopřávat často. To je jedna z věcí, kterou bych chtěla změnit, až budu bydlet sama. Konzumovat maso třeba jen jednou za týden. Nemyslím si, že se v mojí rodině stravujeme úplně špatně, protože kupujeme kvalitní potraviny a podle mého názoru by se na jídle šetřit nemělo a za kvalitu si připlatit. Co by se však rozhodně mělo změnit je omezení cukru.

Nejspíš nebudu jediná, když budu přirovnávat cukr k droze. Člověk si lehce navykne na jeho chuť a na přísun uměle vytvořené energie. Stejně jako drogy je těžké se zbavit jeho konzumace. Jednou jsem od někoho slyšela, že cukr je pro tělo špatný, tak jsem neváhala a začala jsem o tom pátrat víc. Musela jsem s názorem souhlasit. Už jen to, že potřeba cukru pro naše tělo je vcelku nulová, protože nám nic extra dobrého nepřináší. Dobře se o tom píše, ale nejíst ho je pekelně těžké, když je obsažený ve spoustě potravin. Každopádně je dobré se nad tím zamyslet, a to hlavně do budoucna, kvůli naší budoucí generaci. Mám jednu příbuznou, která svým dětem cukr vůbec nedávala a teď už jsou dospělí a sladké jim nic neříká. Skoro vůbec nebyli nemocní a nemají ani žádné zdravotní komplikace, což nechci tvrdit, že je jenom tím, protože s geny nic neuděláme, ale myslím si, že spousta lidí by byla méně nemocná, kdyby ve stravě minimálně cukr omezila. Jen když se podíváme na statistiky, tak průměrný český občan spořádá 26 kostek cukru denně, a to je opravdu docela dost.

Je tedy důležité se nad tím trochu pozastavit a vyzorovat kolik cukru denně přijímáme a myslím si, že číslo bude znepokojující.



Tanec mě samotnou velice zajímá. Bohužel jen pasivně. Díky zdravotním problémům od narození, jsem se tomu nemohla nějak věnovat. Paní doktorka mi nedoporučovala chodit na nějaké více pohybové kroužky. A já postupem času stejně začala být více "umělecká duše" (i když tanec je taky druh umění).

Tanec je pohybová společenská nebo sportovní aktivita, provozující se víceméně za doprovodu hudby.

Pro mnohé může být tanec způsob zlepšení si nálady a zároveň je to nějaké vyjádření pocitů tanečnicka, když zrovna netančí podle předem připravené choreografie – v tomhle případě, to jsou pocity choreografa. Dále tanec může být způsob odreagování se, koníček, inspirace, práce, uvolnění nebo očista duše.

Vznik tance je řazen do období rodové společnosti, kde umocňoval rituální obřady. Takhle to bylo až do středověku, poté přibyla funkce umělecká. V této době ještě neexistoval tanec v páru, pouze individuální – umění nebo tanec skupinový/rituální.

Taneční kurzy společenského tance se staly ve střední Evropě společenskou tradicí. Obvykle se skládají z 13 večerů, které trvají 3 hodiny – 3 prodloužených po 4 hodinách a závěrečného plesu, "věnečku", který trvá 5 hodin.

Ve 20. století vznikly soutěže, kde se hodnotí subjektivně – dojmy z toho, i objektivně – záleží na složitosti sestavy a její provedení.

Taneční styly

Tance společenské se dělí na:

- standartní: waltz, tango, valčík, ...
- latinskoamerické: cha-cha, samba, rumba, ... Dále polka, salsa, mambo, flamenco, atd.
- sólo: breakdance, břišní tance, balet, hiphop, ...
- skupinové: čtverylka, country tance, hankán, ...
- Tance podle doby vzniku se dělí na gotické, barokní, renesanční, moderní, ...
- Jiné dělení tanců: africké, indiánské, orientální, ...

Závěrem bych asi chtěla říct, respektive napsat, že si cením každého, kdo nebo co tancuje, ať už závodně nebo "jen tak". Podle mě je to fakt skvělá aktivita.



Autor: Monika Pisková (absolventka školy)

Domácí Rafaelo kuličky

- Salko
- 200 g jemně mletého kokosu
- 100 g loupaných mandlí
- 100 g mletého kokosu na obalení

Salko si smícháme rukou v míse s jemně mletým kokosem a dáme na půl hodiny vychladnout do lednice. Poté si vezmeme mandle a kousek hmoty a uděláme malou kuličku a takhle pokračujeme, dokud nám nic nezbude. Hotové kuličky ještě obalíme v hlubším kokosu a můžeme uzobávat.





Narodil se 28. dubna 1986 ve Šternberku. Je českým hokejovým útočníkem, působící v klubu Boston Bruins v severoamerické National Hockey League (NHL). Manželka: Naomi Starr (sňatek: 2014). Děti: Everett Krejci, Elina Krejci.



Klubová kariéra

Vzhledem k tomu, že jeho otec Zdeněk sám hrál hokej a později se stal hokejovým rozhodčím, dostala Davidova sportovní dráha předem daný směr. David se postavil poprvé na brusle asi ve 4 letech na místním rybníku. Hokej ho začal opravdu bavit, když se s bratrem chodili dívat na zápasy, které soudcoval jeho otec. Jeho hlavním idolem se stal Jaromír Jágr.

Lední hokej začal hrát v místním klubu HC TJ Šternberk pod trenérským vedením svého otce a Václava Vrány, ve čtvrté třídě odešel do Olomouce, dva roky strávil v Třinci a jednu sezónu odehrál v dresu kladenské juniorky. To byla také sezóna, ve které poprvé nakoukl do reprezentace, do výběru do 18 let. Sezóna 2003/2004 byla také na delší dobu jeho poslední sezónou v české lize, protože se rozhodl zkusit štěstí v zámořské juniorské lize. V sezóně 2012/2013, během výluky v NHL, nastoupil za klub HC ČSOB Pojišťovna Pardubice.

David Krejčí byl první volbou Boston Bruins v druhém kole draftu v roce 2004 (63. celkově). Byl draftován z české juniorské extraligy, kterou hrál za HC Kladno. Poté, co byl draftován, se přestěhoval do Severní Ameriky hrát nejvyšší zámořskou juniorskou ligu Quebec Major Junior Hockey League (QMJHL) za tým Gatineau Olympiques, kde strávil dvě sezóny.

V sezóně 2006/2007 přestoupil do mužů, do American Hockey League (AHL), kde hrál za farmářský tým Bostonu – Providence Bruins. V této sezóně, konkrétně 30. ledna 2007, si odbyl svou premiéru v NHL. V zápase proti Buffalo Sabres, který Boston prohrál 1:7, ale utrpěl ve svém třetím střídání otřes mozku, po zákroku Adama Maira, a tak na ledě pobyl pouze 2 minuty a 7 sekund. V následující sezóně 2007/2008 Krejčí odehrál 25 zápasů v AHL za Providence Bruins a následně se probíjela na stálo do prvního týmu, kde stihl odehrát 56 zápasů. Dne 19. února 2008 ve venkovním zápase Bruins proti Carolina Hurricanes se Krejčí „zapsal“ úspěšným nájездem (nebyl to však vítězný gól) při vítězství Bostonu 3:2 na samostatné nájězdy. Na svou první oficiální trefu v NHL však čekal jen týden, 26. února si ji připsal proti Martinu Gerberovi z Ottawa. Byl to druhý gól jeho týmu při domácí výhře 4:0. Svou nováčkovskou sezónu v NHL skončil s 6 góly a 21 asistencemi.

V sezóně 2008/2009 zaznamenal dne 18. prosince 2008 proti Torontu svůj první hattrick v NHL. Dva góly vstřelil Vesu Toskalovi a jeden Curtisu Josephovi při výhře Bruins 8:5. Před zápasem 2. dubna 2009 byl vyhlášen vítězem ceny Boston Bruins Seventh Player Award 2009. Tato cena se uděluje každoročně hráči, který „jde nad rámec svých povinností a přesahuje všechna očekávání“ v celém průběhu sezóny. V průběhu utkání Krejčí asistoval u gólu Milana Lucice, vítěze téhož ocenění z roku 2008, při výhře 2:1 na domácím ledě nad Senators. David Krejčí je oceňován pro skvělou kontrolu puku a pro schopnost tvořit hru. Svoji druhou sezónu v NHL dokončil se 73 body v 82 zápasech a nejlepším výsledkem plus/minus (+37) hodnocení v celé NHL, čímž získal prestižní ocenění NHL Plus/Minus Award.

Dne 2. června 2009 podepsal Krejčí víceletý kontrakt s Bruins, údajně na tři roky s platem 3,75 milionu dolarů ročně. Na počátku listopadu 2009 onemocněl, dne 5. listopadu 2009 mu byla diagnostikována infekce virem H1N1, kterou ale velice rychle překonal.

Dne 5. května 2010 v průběhu playoff si Krejčí vykloubil zápěstí, když ho na modré čáře srazil centr Philadelphia Flyers Mike Richards. Hned po zápase šel Krejčí na operaci a nezahrál si zbytek playoff.

V průběhu playoff 25. května 2011 zaznamenal svůj druhý hattrick v NHL, bylo to v 6. finálovém utkání Východní konference. Stal se tak prvním hráčem Bruins, který od doby Cama Neelyho zaznamenal hattrick v playoff. Dne 15. června 2011 získali po třiceti devíti letech Bruins Stanley Cup a pro Krejčího to tak byl první zisk nejslavnějšího hokejového poháru. Playoff dokončil Krejčí se 23 body v 25 zápasech a měl na svém kontě 4 vítězné trefy.

Svého třetího hattricku se Krejčí dočkal 1. března 2012 v zápase proti New Jersey Devils. Svě branky vstřelil v první, ve třetí třetině a v prodloužení, když rozhodl o vítězství svého mužstva poměrem 4:3. Ve čtvrtém zápase úvodního kola playoff 2012/2013 v sérii s Torontem Maple Leafs vstřelil hattrick, který dovršil vítězným gólem v prodloužení. Dne 1. října 2013 byl jmenován asistentem kapitána Bruins.

Dne 3. září 2014 se dohodl s vedením Bruins na nové šestileté smlouvě, která platila do konce sezóny 2020/2021. Za tuto dobu si měl přijít na více než 43 milionů dolarů. Dne 30. července 2021 oznámil, že po 14 letech v Bostonu skončil, a že se chce z rodinných důvodů vrátit do Česka. O tři dny později byl představen jako posila extraligového klubu HC Olomouc. V srpnu 2022 se vrátil do NHL a podepsal roční smlouvu s Bostonem.

Reprezentace

Jeho premiéra v seniorském národním dresu se uskutečnila na 72. Mistrovství světa v ledním hokeji, v květnu 2008. V pěti zápasech zaznamenal 8 střeleckých pokusů, 0 bodů a 2 trestné minuty. Český tým vypadl ve čtvrtfinále se Švédskem 2:3 v prodloužení.



V prosinci 2009 byl nominován do týmu pro olympijský turnaj ve Vancouveru 2010. Začínal na centru třetí formace, s křídly Tomášem Fleischmannem a Martinem Eratem. Stal se jedním z nejpříjemnějších překvapení týmu a podle mnohých i nejlepším hráčem. Rozhodl osmifinálové trápení českého týmu proti Lotyšům v prodloužení, kdy vstřelil branku na 3:2. Z pěti zápasů měl 2+1 a plus/minus +2.

V květnu 2012 vybojoval na Mistrovství světa v ledním hokeji 2012 v Helsinkách s českou reprezentací bronz, když vstřelil vítězný gól v zápase o bronz s Finskem (vítězství 3:2)



Přiřadte správné české definice k těmto ostravským výrazům:

a) futrovat	1. grázl
b) galaty	2. ten, kdo má štěstí
c) gizd	3. pít
d) gramlavy	4. kalhoty
e) haluzař	5. červivý
f) harenda	6. houpat
g) hura	7. půda v domě
h) huštat	8. jíst
i) chlambat	9. nešikovný
j) chrobalivy	10. výčep

Řešení:

1c, 2e, 3i, 4b, 5j, 6h, 7g, 8a, 9d, 10f



V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme vám představili Mgr. Zuzanu Klimešovou.





Autor: Redakce

Kde jste se narodila a kde momentálně žijete?

Narodila jsem se v Telči – historickém městečku na Vysočině. V Brně žiji od roku 2001.

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působila předtím?

Od absolvování vysoké školy působím na této škole. Je to již pěkná řádka let. Někdy si dělám srandu, že bych měla dostat inventární číslo.

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

Vystudovala jsem UP Olomouc, Pedagogickou fakultu, obor Učitelství odborných předmětů pro střední zdravotnické školy.

Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?

V současné době učím psychologii a ošetřování nemocných. Vzhledem k tomu, že jsem ve funkci vedoucí učitelky praktického vyučování, mám zkrácený úvazek.

Co máte na naší škole ráda?

Atmosféru, která zde panuje. Jde o směs historického a moderního ducha. Také kolegy, se kterými se mi většinou velmi dobře spolupracuje a samozřejmě také naše žáky, kteří do školy vnáší nový vítr.

Co byste na škole naopak změnila?

Interiér. Myslím si, že i v historické budově je možné vytvořit příjemný moderní interiér. Bohužel, vše je o penězích, kterými školství zrovna příliš neoplývá.

Vzpomenete i jaký jste byla student? Měla jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?

Žákyní jsem byla výbornou. Nikdy jsem s učením problém neměla, až na fyziku ☺. Z té jsem toho mnoho nepochytila. Na základní škole jsem měla napomenutí třídního učitele, ale za všechno mohli kluci ☺.

Co vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?

Nemyslím si, že by něco dlouhodobě výrazně změnilo, ale jako řešení akutně vzniklé situace výjimečně ano.

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažila jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

Pár rozzlobených rodičů jsem již zažila. Ale ve většině případů se dá vše v klidu vyřešit. Stačí zachovat klid a hlavně komunikovat. Musíme pochopit, že rodiče se snaží pouze chránit své dítě, ale ani rodič není hloupý. Většina je soudná a ví, co má doma za poklad.

Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?

Měla jsem velké štěstí na třídní učitelky jak na základní, tak i na střední škole. Byly to chápavé a rozumné ženské s velkým srdcem a pochopením pro nás žáčky a později pubertáčky.

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?

Baví mne tvořivá práce s žáky. Každá třída je úplně jiná, jinak dynamická a jinak spolupracuje. Někdy je to naprosto úžasné, někdy zcela vyčerpávající. Strašně mne štve množství administrativy v naší profesi. Vždycky říkám, že pokud bych si měla za každý podpis a razítko účtovat 50 Kč, tak jsem milionářka.

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

Za ty léta bylo akcí mnoho, ale vždy je velkou akcí soutěž první pomoci nebo ples školy a na konci školního roku dojemné vyřazení absolventů. V letošním roce je to mega akce oslav 75. let založení školy.

Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?

Každý učitel má nějakého žáka, který mu přirostl více k srdci, nebo si ho velmi dobře pamatuje z jiných důvodů ☺. I já takové mám. Každý učitel je také jenom člověk. Nikdy by ale tyto sympatie nebo antipatie neměly ovlivnit naše rozhodování a chování k žákům.

S jakým zaměstnancem školy, či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?

Dobře se mi pracuje téměř se všemi kolegyněmi a kolegy. Je pravda, že k některým mám blíže, protože s nimi musím více spolupracovat a bez nich by se moje práce neobešla. Velmi blízko mám k Mgr. Váňové, jsme podobné krevní skupiny a vždy mi dokáže dobře poradit a podpořit mě. Navíc má velké srdce.

Chtěla jste být učitelkou už od dětství? Pokud ne, proč jste se stala učitelem?

Učitelka jsem chtěla být už jako dítě, nebo také doktorka, antropoložka, sociální pracovnice. Profesí bylo více, ale jsem ráda, že jsem tím, čím jsem. Navíc můj obor dobře kombinuje učitelství a medicínu. Obojí jsem vlastně chtěla.

Máte nějaký životní vzor?

Jeden určitě ne. Můj život ovlivnilo hodně lidí a myslím si, že od každého jsem se něčemu přiučila, ať v dobrém nebo ve zlém.

Jaké máte ráda seriály a filmy?

Miluji historické filmy – dokumenty, detektivky. Nemusím historické sladárny. Kromě toho mne baví dobré detektivky, ale ne současné seriálové detektivní rychlokvašky. Občas si užiji i nějakou tu romantiku, ale není to moc často 😊.

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Mám ráda Nirvánu, R.E.M., kapelu Škwor, Lucii. Někdy si pustím Metallicu. Moc nemusím sólové zpěvačky.

Jaké čtete knihy?

Mám ráda severské detektivky, povídky, např. od Svěráka a historické romány.

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Není na ně mnoho času, ale celá rodina miluje turistiku. Také si ráda zajdu na power jogy nebo pilates, i když to tak nevypadá.

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

Nemusím, a v podstatě nejím žemlovku. Nikdy jsem ji nejedla. Jinak sním téměř všechno, hlavně když to nemusím vařit. Miluju ukrajinské speciality – pelmeně, varenyky, boršč. Potom speciality mého muže z naší domácí pece. Je to laskomina.

Máte domácího mazlíčka?

Ano, měli jsme tři morčata. V současné době máme dvě kočky – kočičku Bibinku a kocourka Mikyho. Oba jsou samozřejmě kastrování. Jsou to kočky domácí i venkovní podle toho, jak se jim chce.

Co dělá taková učitelka, když má dva měsíce prázdnin?

Pokud se netopí v nedokončených úkolech, tak cestuje, odpočívá, uklízí dům, čte jinou než odbornou literaturu. Někdy taky vůbec nic.

Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Já obecně moc dlouho dopředu neplánuji. Většinou mé plány stejně změní nepředvídatelné okolnosti, tak proč se unavovat.

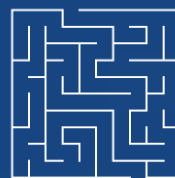
A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?

Samořejmě, bylo jich poměrně hodně, ale nejsou vhodné ke zveřejnění. Jednou mě pobavil žák, který nedával pozor v první pomoci, kdy jsme brali překotný porod. Zaregistroval informaci o odstranění spodního prádla, ale už neslyšel, že rodičky. Dotaz zněl: „*To si mám jako sundat kalhoty a spodky?*“ Chvilku jsme ho v tom nechali ☺.



Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺





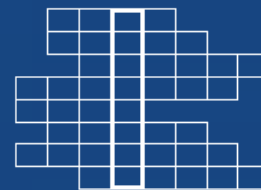
Řešení rébusu z minulého čísla:



Znáte Jižní Ameriku?

Kterou barvu má Brazílie, kterou Kolumbie a kterou Peru?





1	2	3	4	5		6	7	8		9	10
12						13			11		
	15			17	14				19		
16			18		21			20			
24				22			23				
28						25				26	27
		30				32					
29	31				33			35			
37				34			36		39		
42			38					40		44	41
46		43					47		45		
48				49			50				

Vodorovně

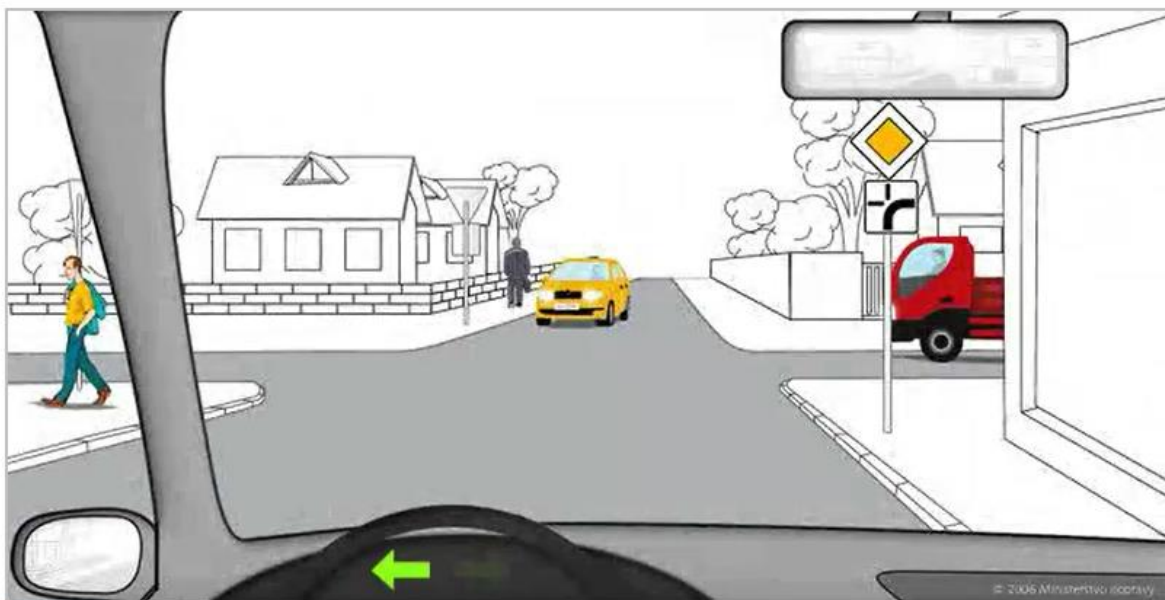
- 1) RONIT SLZY
- 6) ČESKÉ KNIŽNÍ NAKLADATELSTVÍ
- 9) ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ (ZKR.)
- 12) PASEKY
- 13) LAMINOVANÁ TEXTILIE
- 15) INICIÁLY BAVIČE ŠÍPA
- 16) NĚMECKÁ ŘEKA
- 17) ČESKÝ SVAZ OCHRÁNCŮ PŘÍRODY (ZKR.)
- 19) KNEDLÍČEK DO POLÉVKY
- 20) CHORVATSKÝ OSTROV
- 21) ZKR. AMERICKÉ TISKOVÉ AGENTURY
- 23) DRUH PAPOUŠKA
- 24) PLETICHA
- 28) **TAJENKA**
- 29) PRODUKT ZÁNĚTU
- 30) NA TOM MÍSTĚ
- 32) ČESKÁ ŘEKA
- 33) INICIÁLY HEREČKY MACIUCHOVÉ
- 34) PRUDKÁ BOLEST
- 35) OBDIV
- 37) NADÁVAT
- 38) DRUH KOKTEJLOVÉHO NÁPOJE
- 39) ANNO DOMINI (ZKR.)
- 42) TELEVIZE (ZKR.)
- 44) JÁ (NĚMECKY)
- 46) VYPRAHLÝ
- 47) JEDNOSTOPÉ KAPOTOVANÉ VOZIDLO
- 48) NEJPRESTIŽNĚJŠÍ HOKEJOVÁ LIGA SVĚTA (ZKR.)
- 49) CHEMICKÁ ZN. ASTATU
- 50) SLOVNĚ ŠŤOURAT

Svisle

- 1) SNĚMOVNA LIDU (ZKR.)
- 2) HOSPODY
- 3) ZDOKONALIT
- 4) EVROPSKÁ KOMISE (ZKR.)
- 5) HŮL
- 6) STYL SKOKU DO VÝŠKY
- 7) STYL POPULÁRNÍ HUDBY
- 8) CHEMICKÁ ZN. AMERICIA
- 9) DRUH BUVOLA
- 10) KOKRŠPANĚL (HOVOROVĚ)
- 11) POSTIŽENÝ ČLOVĚK
- 14) ŠVÉDSKÁ ZN. AUT
- 16) STÁTNÍ PŘÍRODNÍ REZERVACE (ZKR.)
- 18) SOUBOR MAP
- 20) POJEM VE SLOVNÍKU
- 22) BULHARSKÉ VÍNO
- 23) HRABAVÍ PTÁCI
- 25) SHAKESPEARŮV HRDINA
- 26) KYSELOST
- 27) KŘÍK
- 29) PHARYNX
- 31) NÁSTIN ŘEŠENÍ
- 33) BOUŘIT
- 34) BIOGRAFY
- 36) ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA (ZKR.)
- 38) INICIÁLY HEREČKY DVORSKÉ
- 40) JAKÝ (SLOVENSKY)
- 41) PES VHODNÝ K ZÁVODĚNÍ
- 43) INICIÁLY TENISTY LENDLA
- 45) ÚŘAD PRÁCE (ZKR.)



Jste řidičem vozidla z výhledu. Na vyobrazené křižovatce:



A

Projedete jako první, protože jste na hlavní pozemní komunikaci. Hned po Vás projede červený nákladní automobil.

B

Projedete jako druhý, hned po protijedoucím žlutém vozidle, kterému musíte dát přednost v jízdě.

C

Projedete jako druhý, hned po červeném nákladním vozidle, kterému musíte dát přednost v jízdě.

Správná odpověď

(C)



Autor: Redakce

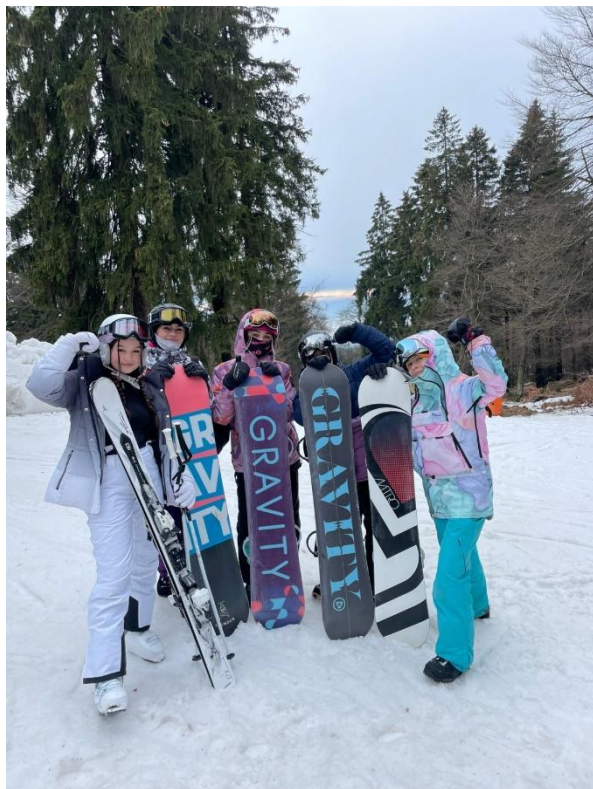
Lyžařský výcvikový kurz

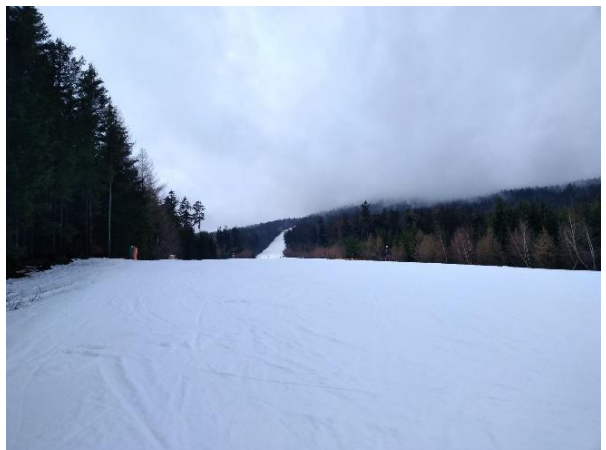
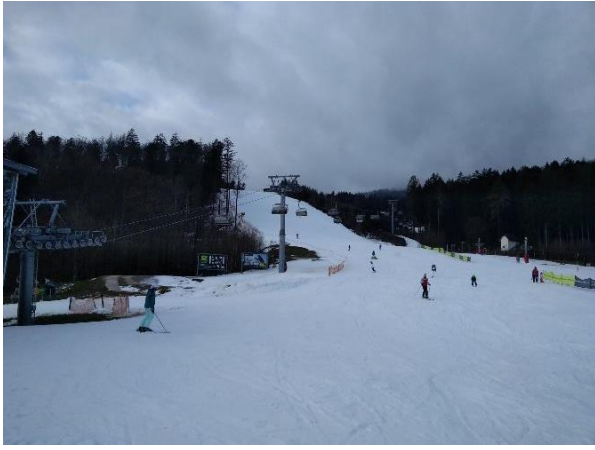
V týdnu od 2. 1. do 6. 1. 2023 proběhl lyžařský výcvikový kurz v Čenkovicích. Kurzu se zúčastnilo celkem 53 žáků a pět pedagogů (Mgr. Hana Ondrášková, Mgr. Zuzka Horynová, Mgr. Ondřej Horyna, Mgr. Viorika Hanáková a Mgr. Jan Pejpek).

V pondělí jsme se ubytovali, rozřadili do družstev podle výkonnosti a poté rovnou šli na večeri. V úterý a ve středu proběhl celodenní lyžařský výcvik. Večer vždy probíhaly zábavné a společenské hry. Vzhledem k nepříznivému počasí jsme ve čtvrtek místo lyžování absolvovali horskou turistiku a večer se konala přednáška horské služby (HS) na téma bezpečnost na sjezdovkách a náplň práce HS. Žáky přednáška zaujala a měli na přednášejícího mnoho otázek. V pátek po snídani jsme se sbalili, rozloučili s majitelem penzionu a vydali se na cestu zpátky domů do Brna.

Celkově hodnotíme lyžařský kurz jako zdařilý, a i když podmínky na lyžování nebyly úplně ideální, těšíme se na další výlet na hory. Všichni žáci si zaslouží pochvalu nejen za předvedené výkony, ale také za své zodpovědné chování během celého kurzu.

Zapsala: Mgr. Hana Ondrášková











Návštěva úřadu práce ČR

V úterý 10. 1. 2023 měla třída 4L možnost v rámci občanské nauky navštívit Úřad práce (ÚP) ČR. Při vstupu do budovy si žáci mohli prohlédnout jednotlivé části úřadu. Následně šli žáci do konferenční místnosti, kde jim byla promítnuta prezentace, která popisovala, co vše lze na úřadě najít, doporučení na nejrůznější odkazy, užitečné rady a tipy pro budoucí hledání pracovního poměru. Nakonec k žákům přišel promluvit i velitel a učitel působící na Univerzitě obrany, který danou univerzitu popsal, seznámil žáky s nabídkou oborů a vyzdvihl důvody, proč na dané univerzitě studovat. Žáci si návštěvu ÚP ČR velmi užili a odnesli si mnoho užitečných informací, které se jim určitě budou do budoucna hodit.

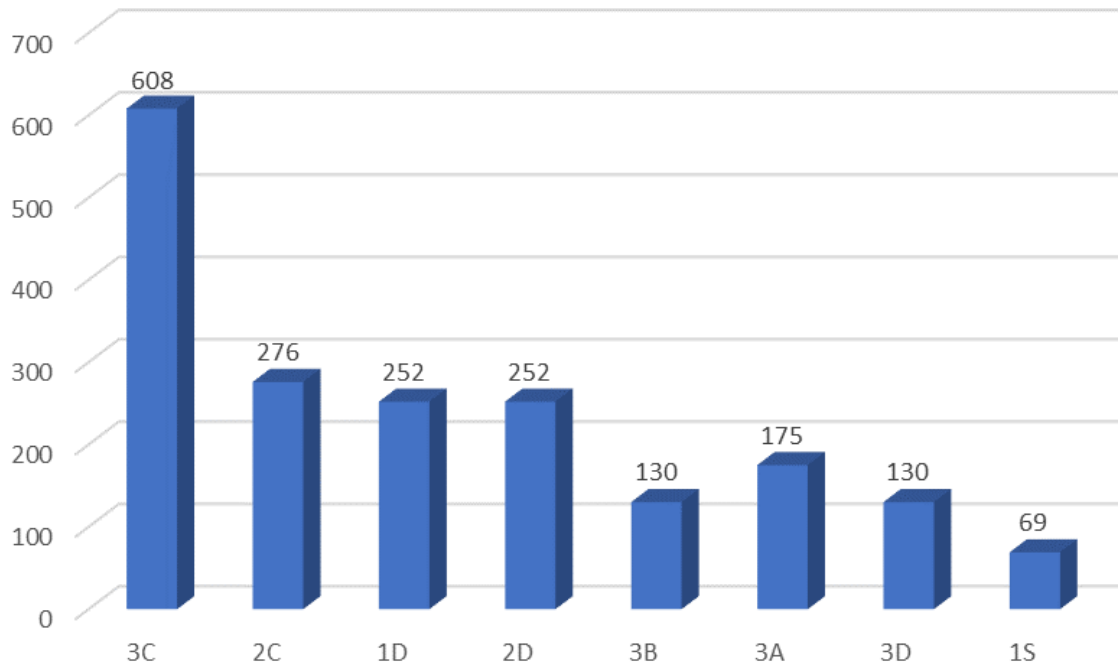


Virtuální pochod k hrobu Florence Nightingalové

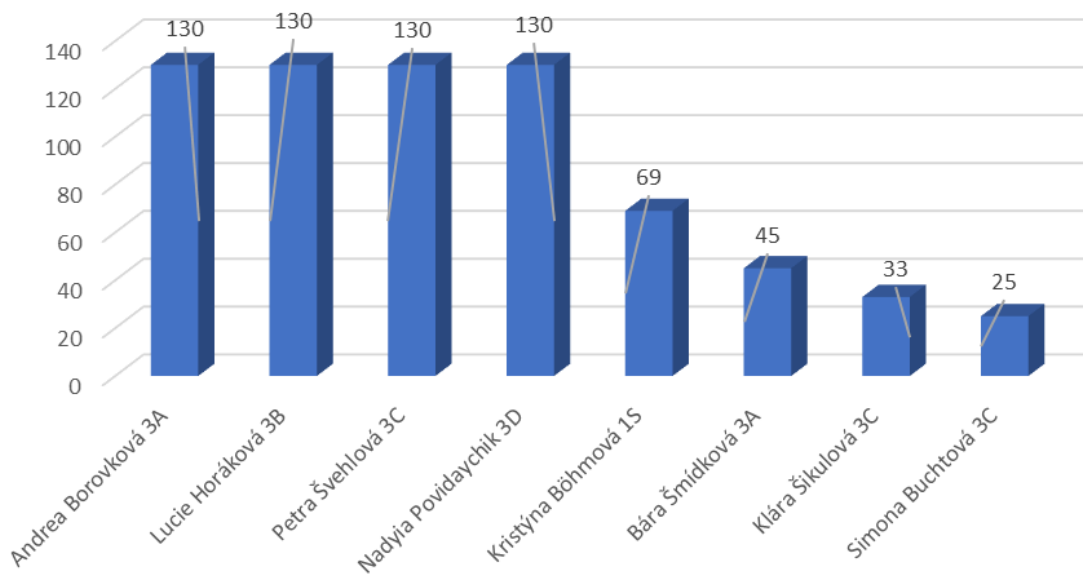
Virtuální pochod k hrobu Florence Nightingalové, který se nachází v Anglii na hřbitově u kostela sv. Markéty v East Wellov, jsme započali 17. 11. 2022 a ukončili 21. 12. 2022. Cestu jsme tedy ušli za 35 dní. Naplánováno bylo splnit 1812 km, cíl jsme zdárně překonali, ušli jsme dokonce celkem 2588 km. Výsledky jsou zpracované v grafu. Nejúspěšnějším chodcům gratulujeme a brzy je odměníme.

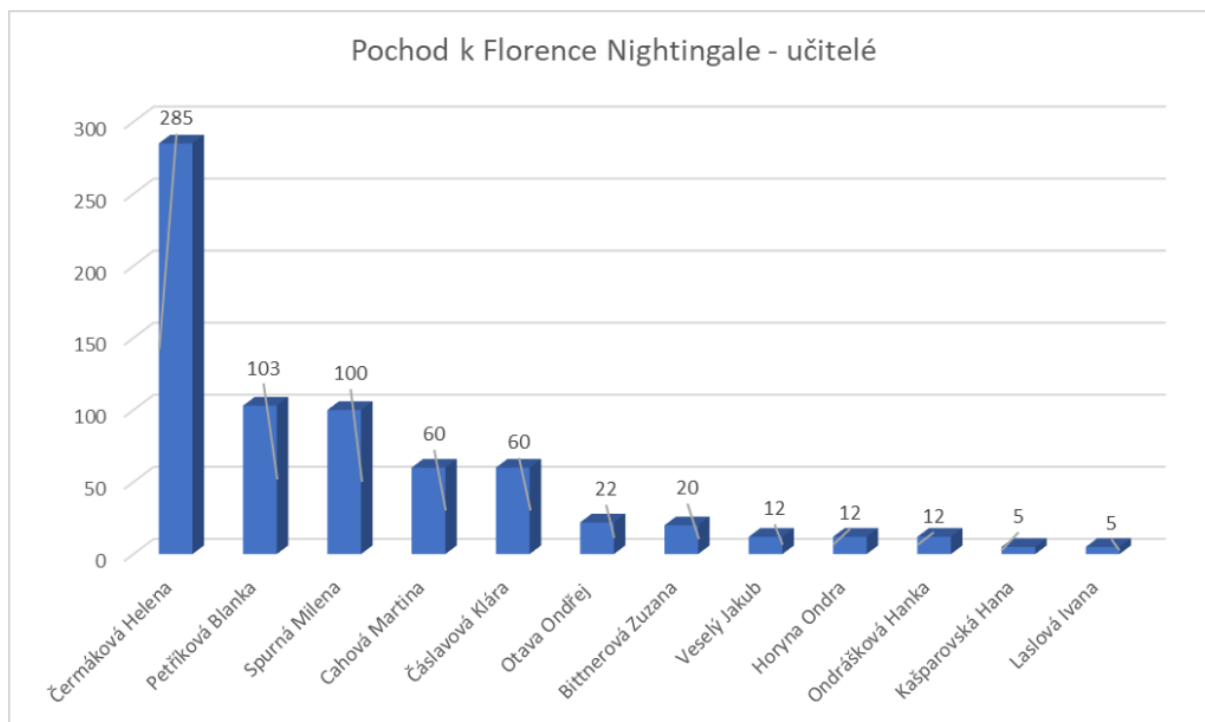


Pochod k Florence Nightingale - třídy



Pochod k Florence Nightingale - třídy





Zapsala: PhDr. Milena Spurná

Školní prezidentské volby

V rámci aktuální volby prezidenta republiky vyhlásil školní parlament školní prezidentské volby. V čem spočívaly? Jednoduše v tom, abychom zjistili, kdo by se stal prezidentem České republiky, kdyby měli volební právo pouze studenti a zaměstnanci SZŠ Jaselská. Žákům i zaměstnancům byl odeslán před Edookit link na hlasování, kde měli možnost vybírat z reálných kandidátů na prezidenta. Zúčastnit se mohli všichni žáci, tedy i ti neploletí.

Tento článek vznikl v době mezi prvním a druhým kolem prezidentských voleb. Zatím tedy není jasné, zda zvítězí favorizovaný Petr Pavel, nebo si voliče na svou stranu přikloní Andrej Babiš. U nás na Jaselské ale už jasno máme. Na plné čáře zvítězila Danuše Nerudová. Celkově hlasovalo

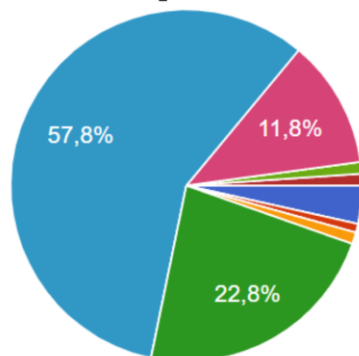
372 respondentů, z nichž 215 preferovalo právě tuto kandidátku, čímž se s 57,8 % všech hlasů stala suverénní vítězkou. Důvodů může být několik. Paní Nerudová je profesorkou na univerzitě, tedy také vzdělává mladé lidi, má blízký vztah k Brnu a v neposlední řadě byla jedinou ženou mezi kandidáty, což jí mohlo na naší škole přinést bonusové body, neboť u nás početně dominují ženy (muži prominou, ale je to fakt).

Pomyslnou stříbrnou a bronzovou medaili si odnesli již zmínění kandidáti. Na druhém místě jaselských prezidentských voleb se s 85 hlasy umístil Petr Pavel a na třetí místo vyneslo 44 preferencí Andreje Babiše. Bramborovou přičku poté obsadil se 13 hlasy Pavel Fischer. Po 4 hlasech získali shodně kandidáti Marek Hilšer, Karel Diviš a Josef Středula. Nejméně sympatií sesbíral Jaroslav Bašta. Výsledky jsou shrnuty v přehledném grafu níže.

Na závěr bychom za školní parlament chtěly poděkovat všem respondentům, kteří se ankety zúčastnili, a zároveň také popřát všem voličům v reálných prezidentských volbách, aby ve druhém kole měli šťastnou ruku a zvolili v této nelehké době pro naši republiku nejvhodnějšího prezidenta.

Zapsaly: Mgr. Lenka Čermáková a Mgr. Petra Valovičová

Školní parlament zveřejňuje výsledky školních prezidentských voleb



- Pavel Fischer
- Jaroslav Bašta
- Josef Středula
- Petr Pavel
- Tomáš Zima
- Danuše Nerudová
- Andrej Babiš
- Karel Diviš
- Marek Hilšer

215 hlasů Danuše Nerudová

85 hlasů Petr Pavel

44 hlasů Andrej Babiš

13 hlasů Pavel Fischer

4 hlasy - Marek Hilšer, Karel Diviš, Josef Středula

3 hlasy Jaroslav Bašta

Do ankety se zapojilo celkem: 372 respondentů

DofE

Na naší škole již půl roku běží program Mezinárodní ceny vévody z Edinburghu. Do tohoto projektu je zapojeno napříč všemi ročníky a obory okolo 35 žáků naší školy. Během podzimních měsíců si žáci nastavili v první (bronzové úrovni) své cíle pro plnění aktivit, na jejichž základě dosáhnou postupu do vyšší úrovně a možnosti účasti na expedičním výjezdu. Ještě, než se žáci odebrali na vánoční prázdniny, proběhlo setkání všech „dofáků“ s vedoucími ve Dvoraně školy, tedy mimo jiné také setkání se s novými spolužáky a kamarády. Máme mezi sebou jednu žákyni a žáka, kteří mají za sebou již jednu úroveň absolvovanou a byli tedy cenným zdrojem informací nejen pro nás, vedoucí, ale také pro ostatní „dofáky“, jež váhají v některých oblastech (např. nastavení cíle, nebo vhodné zvolení aktivity).

Mgr. Kristýna Kyseláková





Den otevřených dveří

Dne 17. ledna 2023 proběhl již druhý Den otevřených dveří ve školním roce 2022/2023. Školu navštívilo celkem 243 návštěvníků, z toho 134 žáků základních škol. Zájemců o prohlídku školy a studium na naší škole bylo tedy méně než v měsíci listopadu, ale i tak byli všichni pedagogové a žáci plně vytíženi. Obecné informace o studiu a profilu absolventa se mohli návštěvníci dozvědět v učebně č. 30, kde byli připraveni ke konzultaci odborní i všeobecní pedagogové. Po vyčerpávajících informacích přišla na řadu prohlídka školy, kterou zajišťovali žáci všech studijních oborů (zdravotnické lyceum, praktická sestra a sociální činnost). Celá akce se velmi vydařila a už se těšíme na poslední Den otevřených dveří, který se uskuteční 7. února 2023. Tímto děkuji všem kolegyním, kolegům a žákům, kteří se na Dni otevřených dveří podíleli.

Zapsal: Mgr. Ondřej Otava





Almanach

Almanach k 75. výročí školy jsme pojali zejména ze stránky odborné.

Za posledních 5 let došlo k řadě událostí, které ovlivnily výuku na škole. Bylo zapotřebí se o nich zmínit. Především Covid-19 a z něho plynoucí následky: distanční výuka, odborné maturity, které se konaly ve škole atd. Dále pak budování Centra pro odborné vzdělávání, vydání nových učebnic pro ošetřovatelství a první pomoc několik projektů, kterým se snažíme žákům zpestřit výuku a zvýšit jim všeobecné a odborné znalosti. Mezi ně patří pobyty v zahraničí nebo podíl na ochraně přírody.

Věříme, že díky almanachu následující generace získají důležité informace o činnosti naší školy.

PhDr. Milena Spurná



Workshop – psychiatrická péče v 21. století

Dne 19. ledna 2023 se uskutečnil již pátý workshop pořádaný v rámci projektu Implementace KAP JMK II s registračním číslem CZ.02.3.68/0.0/0.0/19_078/0017177 v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.

Workshop se konal v Psychiatrické nemocnici Brno, dále jen PN Brno. Zúčastnilo se ho 15 zástupců ze škol, které jsou partnery projektu. Obsahem workshopu byly přednášky zaměřené na specifika péče o psychiatrické pacienty a novinky v této oblasti. Přednášky a exkurze vedli odborníci z těchto oborů.

V úvodu proběhla přednáška Bc. Kateřiny Chladové, asistentky hlavní sestry, která nám osvětlila fungování PN Brno a seznámila nás se základními psychiatrickými diagnózami nemocných, které nejčastěji ošetřují. Dále nás provedla novinkami v oblasti léčby těchto chorob, např. elektrokonvulzivní terapií, ke které směřovala většina dotazů účastníků workshopu a také systémem příjmu nemocných a službami, které jejich zařízení nabízí.

Druhá přednáška, vedená vedoucí Centra duševního zdraví při PN Brno Mgr. Barborou Plochovou, byla zaměřena na vznikající centra duševního zdraví (CDZ) jako součást psychiatrické péče, na nabídku těchto služeb, jejich financování, personální obsazení a praktické kazuistiky. Tato přednáška byla pro účastníky zřejmě nejzajímavější, protože CDZ je velmi málo a tato služba je v poskytování péče o psychiatrické pacienty poměrně nová.

Třetí přednáška byla zaměřena na problematiku závislostí. Vedla ji staniční sestra z Oddělení pro léčbu návykových závislostí, Bc. Věra Křenková. Ze způsobu jejího přednášení, z množství uvedených příkladů a také otázek, které ji zasypaly, bylo ihned poznat, že moc dobře ví, o čem mluví.

Po první sérii přednášek následovala polední pauza a po ní poslední teoretická přednáška Mgr. Jarmily Horňákové, MBA, která působí v PN Brno jako vrchní sestra psychoterapeutického oddělení. Její přednáška byla zaměřena na možnost psychoterapie u klientů s různou mírou psychiatrických obtíží, přes poruchy osobnosti, úzkosti až po neurózy a psychózy.

Celý workshop byl zakončen exkurzí na Oddělení pro léčbu návykových závislostí, kde byli účastníci seznámeni se stavebním uspořádáním pracoviště, jeho vybavením, léčebným režimem a řádem. Druhým pracovištěm, které jsme navštívili, bylo Oddělení klinické psychologie. Zde jsme byli seznámeni s průběhem skupinové terapie u nemocných trpících neurózou, kteří jsou hospitalizováni v PN Brno. V závěru workshopu proběhla krátká diskuze a vyplnění autoevaluačního dotazníku.

Program workshopu:

Bc. Chladová Kateřina – Ošetrovatelská péče o pacienta s duševním onemocněním

Mgr. Plochová Barbora – Centra duševního zdraví jako součást psychiatrické péče

Bc. Křenková Věra – Práce všeobecné sestry na oddělení pro léčbu závislostí

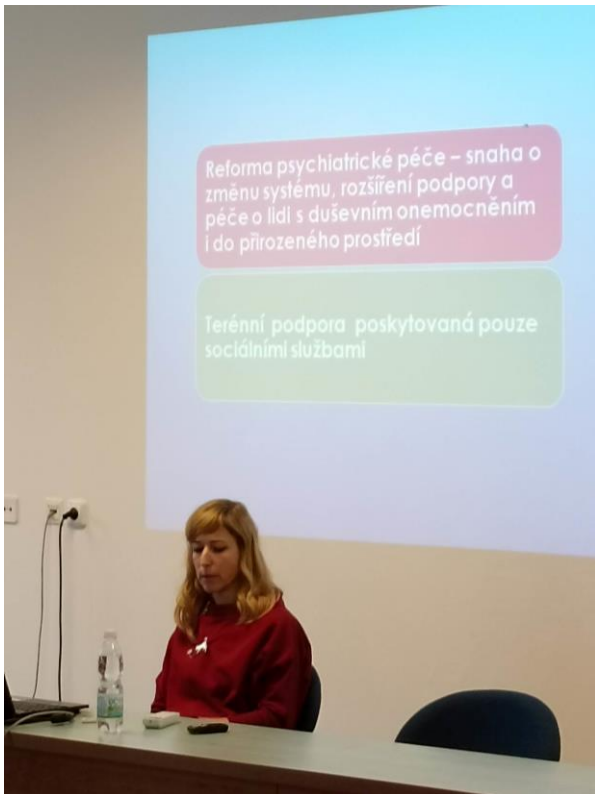
Mgr. Horňáková Jarmila, MBA – Podíl všeobecné sestry na psychoterapii

Exkurze na vybraných pracovištích – Oddělení pro léčbu návykových závislostí,

Oddělení klinické psychologie

Zapsala: Mgr. Helena Čermáková





Česká republika si zvolila nového prezidenta

V pátek 27. a v sobotu 28. ledna si lidé volili v historicky teprve třetí přímé volbě dalšího prezidenta ČR, který nahradí v čele státu Miloše Zemana. Do druhého kola postoupili Petr Pavel a Andrej Babiš. Petr Pavel nakonec zvítězil se zhruba 3,3 miliony hlasů, což mu vyneslo celkových 58 procent hlasů. Nový prezident nastoupí do úřadu 9. března.

Petr Pavel (*1961, Planá)

Český politik a armádní generál ve výslužbě, od ledna 2023 zvolený prezident ČR. Po ukončení vysoké vojenské školy ve Vyškově v roce 1983 začínal u výsadkového vojska. Po dokončení studií v roce 1991 nastoupil na Generální štáb Armády ČR a v 90. letech působil ve Vojenském zpravodajství. V letech 2002-2007 byl postupně velitelem specializovaných sil, zástupcem velitele společných sil a zástupcem ředitele ministerstva obrany. Od roku 2012 do roku 2015 byl náčelníkem Generálního štábu Armády ČR a v letech 2015-2018 působil ve funkci předsedy vojenského výboru NATO.

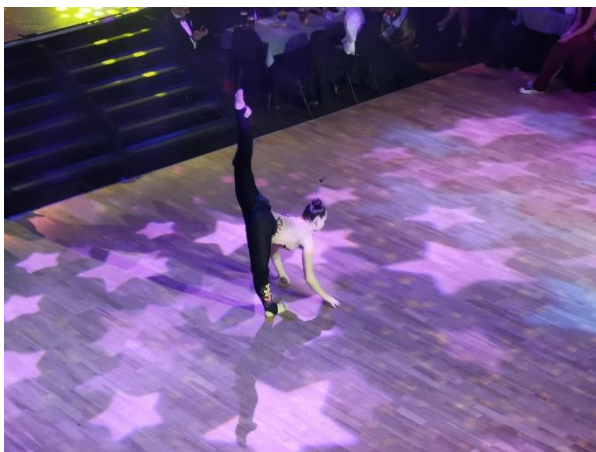
Zapsala: Mgr. Barbora Baláková

Školní ples

V sobotu 28. ledna se konal Reprezentační ples SRPD při SZŠ Brno, Jaselská. V 18:30 zahájila ples úvodními slovy ředitelka školy PhDr. Zuzana Číková. Následovalo šerpování maturitních ročníků, volná taneční zábava a výherci si mohli vyzvedávat ceny z tomboly. Zhruba ve 21:30 vystoupila děvčata ze step tanečního studia Nofeet a své dovednosti v moderní gymnastice předvedla Sabina Kašínová. Poté opět pokračovala volná zábava, která byla proložena pěveckým vystoupením absolventky Dory Brzezinové. Před půlnocí si některé třídy připravily tzv. předpůlnoční překvapení následované opět volnou zábavou, která probíhala až do jedné hodiny ranní, kdy byl oznámen konec plesu. K tanci a poslechu hrála kapela Party Leaders a celým večerem provázeli absolvent Jakub Kříž a Mgr. Iveta Vilímová. Akce se velmi vydařila a snad jedinou nevýhodou byl malý taneční parket.

Zapsala: Mgr. Barbora Baláková





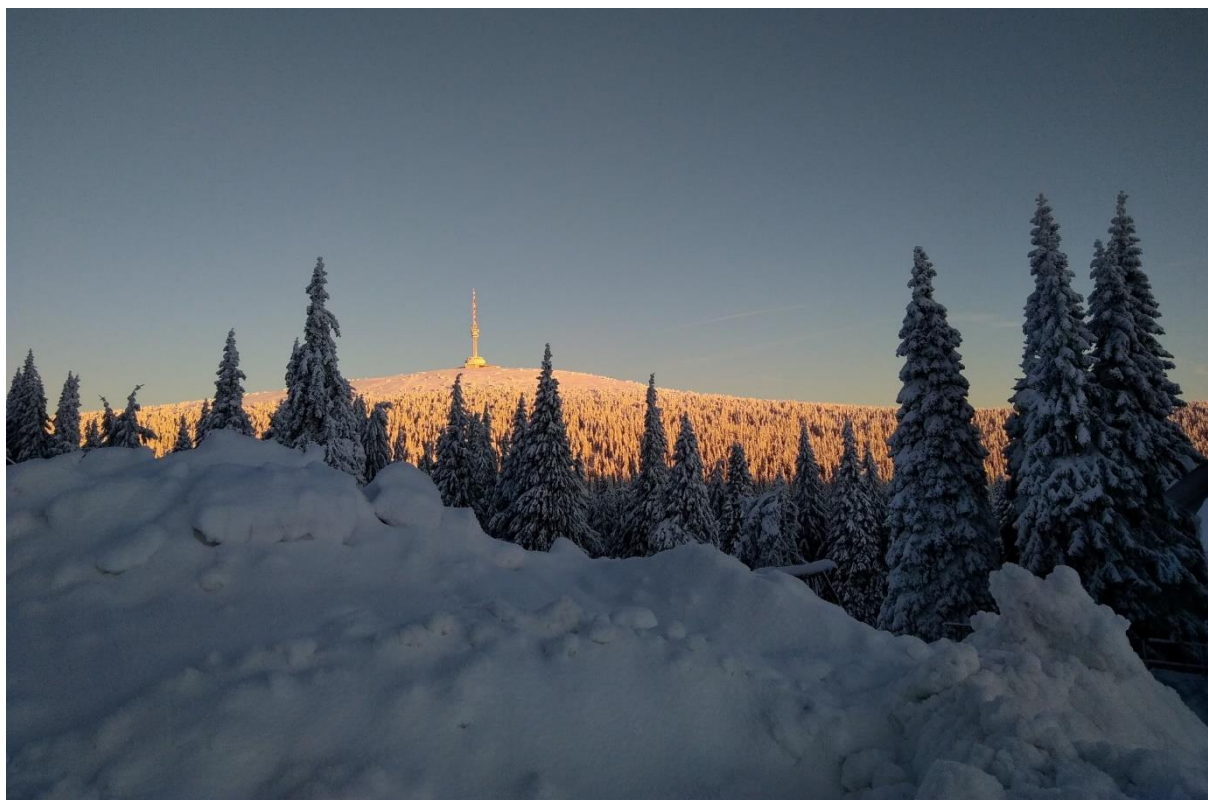


Více fotek naleznete zde – <https://www.szs-jaselska.cz/aktivity-skoly/ples-skoly/>

Lyžařský výcvikový kurz – Ovčárna

V termínu 23. 1. – 27. 1. 2023 se konal LVK na Ovčárně v Jeseníkách. Kurzu se zúčastnilo celkem 40 žáků ze SZŠ Brno, Jaselské, příspěvkové organizace a 4 pedagogové ve složení Mgr. Peter Milčák, Mgr. Iveta Vilímová, Mgr. Dominika Babáková a Mgr. Jan Pejpek.

Vyjeli jsme v 9 hodin ráno z Brna od Janáčkova divadla a na Ovčárnu jsme přijeli v 12:30. Po obědě jsme se vydali na výlet směr Praděd, nejvyšší vrchol pohoří Jeseníku, který leží v nadmořské výšce 1491 m. Jedna skupina jela na běžkách a druhá skupina zvolila pěší turistiku. Zdolali jsme přibližně 8 km. Ve večerních hodinách proběhla přednáška Horské služby na téma Nebezpečí na horách.



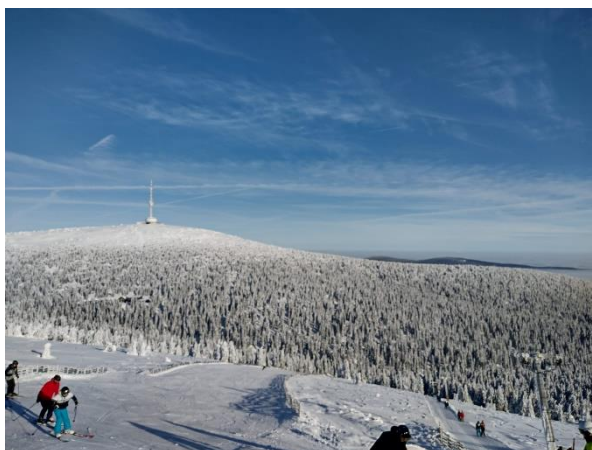
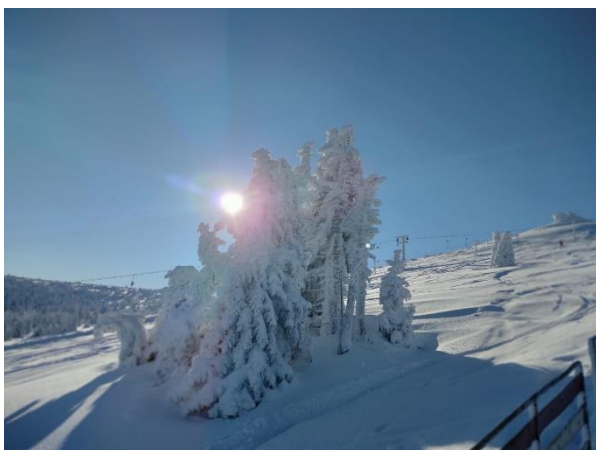
Druhý den jsme lyžovali v okolí Ovčárny. Dopoledne jsme se rozdělili do družstev a odpoledne jsme pokračovali ve výcviku. Skupina běžkařů se vydala na chatu Švýcárna a zpět.

Další dva dny jsme lyžovali v lyžařském středisku Ovčárna. Běžecká skupina se ve středu vypravila po hřebeni směr Petrovy kameny – Vřesová studánka a zpět na Ovčárnu.

Při cestě zpět na Petrovy kameny zahlédli **naší žáci** Ondřej Zeman a Vojta Škárek běžkaře, který vyjel mimo stopu a následně při sjezdu spadl do navátého sněhu. Zranil si při pádu koleno. Nezvedal se a volal o pomoc. Hoši neváhali a přispěchali k zraněnému. Zavolali horskou službu a za pomoci dalších žáků Jana Štauda a Martina Lukeše a pedagogického doprovodu, zraněného pomohli naložit na čtyřkolku Horské služby.

Ve čtvrtek odpoledne měli žáci možnost si vyzkoušet pohyb ve volném terénu na sněžnicích směr Petrovy kameny. Závěr výletu byl doprovázen krásným západem slunce.

Na LVK nedošlo k žádnému vážnému zranění a předem stanovený program byl splněn. Počasí lyžařskému kurzu přálo a věříme, že všichni zúčastnění si LVK užili.



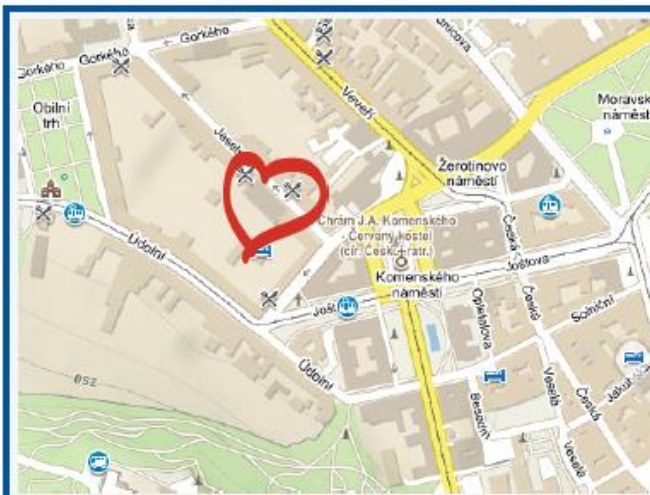




Více fotek naleznete zde – <https://www.szs-jaselska.cz/lyzarsky-vycvikovy-kurz-2/>



Kde nás najdete?



Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zkhusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZS-Jaselská-Brno



Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřtyna

Asistent šéfredaktora – Alexandra Szemanová

Přispěvatelé jednotlivých rubrik

Tvůrčí psaní studentů – Alexandra Szemannová

Literární soutěž – Kateřina Bílková

Úvahy o praxi – Denisa Pospíšilová

Zajímavý kóniček – Veronika Hajdůšková (absolventka školy)

Já a sport – Kateřina Plaskačová

Můj nejzajímavější sportovní zážitek – Terezie Jurzová (absolventka školy)

Sport, který mě zaujal – Simona Dočekalová (absolventka školy)

Já a výživa – Vendula Chromková (absolventka školy)

Tanec a jeho styly – Kristýna Svobodová

Recept – Monika Pisková (absolventka školy)

Medajlonky sportovců – Mgr. Jan Pejpek

Ostravské okénko – Mgr. Barbora Baláková

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php



1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř



3. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýř

Finalista soutěže

O neinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky





**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**

